

δήμος & ΠΟΛΙΤΕΙΑ

GS
GOLD SPOT
Αγορά χρυσού - Ενεχυροδανειστήριο

ΑΜΕΣΑ ΜΕΤΡΗΤΑ • ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΚΑΤ'ΟΙΚΟΝ
ΑΝΟΙΓΜΑ & ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΘΥΡΙΔΩΝ ΓΙΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΕΣ κτλ.

ΠΑΓΚΡΑΤΙ **ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ** Τηλ. 24ωρης εξυπηρέτησης:
Φιλολάου 39Α Λ. Μεσογείων 76 699 695 9090
τ. 211 41 80000 τ. 211 1828 800 www.goldspot.gr

							
Τα παιδιά που μας μαθαίνουν να αγαπάμε χωρίς όρους Ξενοφών Χολέβας	Η Ευρώπη μπροστά στον καθρέφτη της ιστορίας Αντ. Αντωνόπουλος	Η ελληνίδα της Σμύρνης Νίκος Βικέτος	Ξεναγήσεις στα βήματα των 200 Σπύρος Τζόκας	Οδός Ευνούχων και Κουναβίων γωνία Θαν. Ν. Παπαθανασίου	Τα μέτρα της κυβέρνησης είναι ανεπαρκή Χρ. Παναγιωτόπουλος	200 χρόνια μετά, ακόμη ραγιάδες Ήλια Ιατρού	Δυτική Αριστερά Αντώνης Μακρής

Νικολία
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ

Συνεργαζόμενη εταιρεία
ERGO

ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ 29, ΒΥΡΩΝΑΣ - Τ.Κ. 16232
ΤΗΛ.& FAX: 210 7641106 - ΚΙΝ: 6944303788
Email: dnikolia@otenet.gr

*Καλή Ανάσταση
& Καλό Πάσχα!*

σελ. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 4 Τα Παιδιά που μας μαθαίνουν να αγαπάμε χωρίς όρους
- 5 Η Ευρώπη μπροστά στον καθρέφτη της ιστορίας
- 6 Από το αρχείο της Στέγης στην ιστορία του Βύρωνα
- 7 Η ελληνίδα της Σμύρνης
- 8 Ξεναγήσεις στα βήματα των 200
- 9 Οδός Ευνούχων και Κουναβίων γωνία
- 10 Τα μέτρα της κυβέρνησης είναι ανεπαρκή
- 11 200 χρόνια μετά, ακόμη ραγιάδες
- 12 Ισραήλ: Το Απαρτχάιντ της διπλανής πόρτας
- 13 Δυτική Αριστερά
- 14 Πρώιμη παρέμβαση: Το κλειδί για την ανάπτυξη των παιδιών μας
- 15 Μικροί στόχοι, μεγάλες επιτυχίες
- 16 - «Ιησούν ή Βαραββάν;»
- Η Βία ζει ανάμεσα μας!
- 17 Τα στενά πιο... στενά
- 18 - Λαζάρου μνήμη
- Ό,τι έσπασε μπορεί να ξαναενωθεί
- 19 «Η Αρμονία της Αταξίας» - Χαϊκού
- 20 Άστρων ψιθυρίσματα
- 21 Φραντζολομαγειρέματα
- 22-23 Αγορά

αντί-editorial

ΟΔΟΙΠΟΡΩ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ

(Απόσπασμα)

Δε φτάνει ν' αγαπάμε την Ειρήνη και τον Άνθρωπο. Πρέπει ν' αγωνιζόμαστε γι' αυτόν. Είμαι ένας από την ατέλειωτη στρατιά που ζώνει τον κόσμο. Οδοιπορώ για να ενώσω κι εγώ τη θέλησή μου με τη θέληση όλων για την Ειρήνη. Και δε θα σταματήσω πριν η Ειρήνη στεριώσει για πάντα σ' ολόκληρη τη Γη. Οδοιπορώ για τη βαθιά συνεννόηση ανθρώπου μ' άνθρωπο, οδοιπορώ για την πρόοδο, την ευτυχία, την ελευθερία του ανθρώπου, οδοιπορώ για την αξιοπρέπεια του ανθρώπου που έμαθε να περπατάει, ανάμεσα σ' αστέρια, οδοιπορώ για να στήσουμε τη σημαία της ειρηνικής γης πάνω σ' αστέρια, οδοιπορώ για την ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ.

(Γ. Ρίτσος, Συντροφικά τραγούδια, Σ.Ε.)

Έκδοση:

Αθανασόπουλος Βασίλης

Επικοινωνία:
dimoskaipoliteia.byron@gmail.com
T. 6995 351435

Για την καθημερινή σας, τοπική -και όχι μόνο- ενημέρωση:
www.dimoskaipoliteia.gr

f [dimoskaipoliteia.byron](https://www.facebook.com/dimoskaipoliteia.byron)
[dimoskaipoliteia](https://www.instagram.com/dimoskaipoliteia)

Τα άρθρα που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα «Δήμος & ΠΟΛΙΤΕΙΑ» απηχούν τις απόψεις των συντακτών τους και δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη τις απόψεις της εφημερίδας. Την ευθύνη για τα ενυπόγραφα άρθρα φέρουν αποκλειστικά οι συντάκτες τους. Η εφημερίδα είναι στη διάθεση κάθε άλλης άποψης, εφόσον κατατίθεται ενυπόγραφα.

Καλή Ανάσταση
& Καλό Πάσχα!

Εύχομαι
το Άγιο Φως
να φέρει
αγάπη &
ελπίδα
στις καρδιές
όλων μας!

Εκ μέρους της
δημοτικής ομάδας
και των μελών
της παράταξης

ο επικεφαλής
**Μίλτος
Μπαντίης**

Για τις αγορές μας επιλέγουμε και στηρίζουμε τα καταστήματα της πόλης μας

Το Άγιο Φως της Ανάστασης
να φωτίσει τις ψυχές και τις ζωές όλων
και να φέρει υγεία, ευτυχία,
αγάπη και ευημερία
για καθένα από σας, τις οικογένειές σας
και όλους τους συνανθρώπους μας!!!

**Καλό Πάσχα και
Καλή Ανάσταση!**

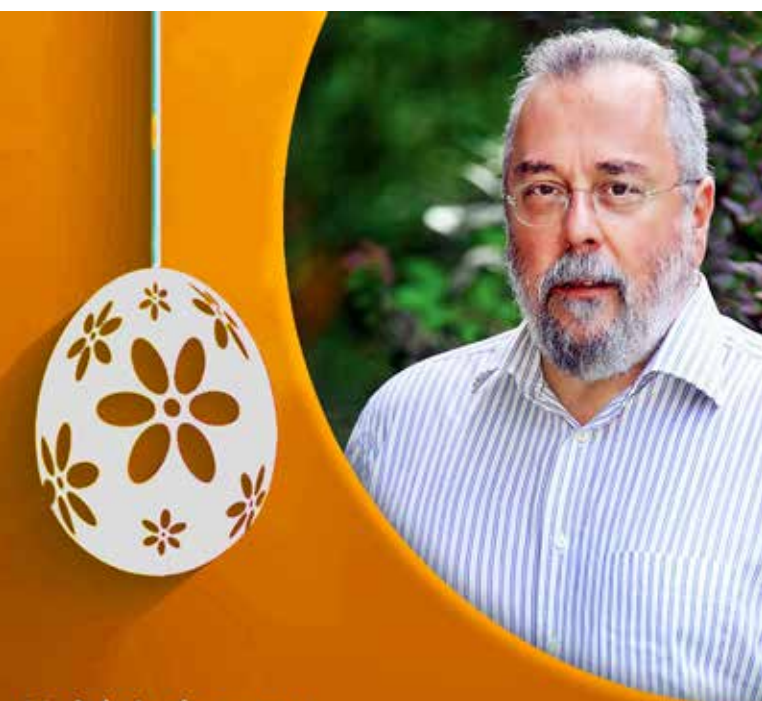
ΑΛΕΞΗΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΒΥΡΩΝΑ

Ευχόμαστε
το μήνυμα της Ανάστασης
να γεμίσει στις καρδιές
όλων μας αισιοδοξία,
πίστη και δύναμη
για έναν κόσμο
Δίκαιο και Ειρηνικό!

Καλό
Πάσχα!

Καλή Ανάσταση
και Καλό Πάσχα
με υγεία, χαρά
και αισιοδοξία!

ΧΡΗΣΤΟΣ
ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ ΤΩΡΑ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΧΗ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ

ΣΑΒΒΑ ΤΣΙΜΠΟΥΡΗ

ΕΤΟΣ ΙΔΥΣΕΩΣ 1952

Τελετές οικονομικές και αξιοπρεπείς

ΚΗΔΕΙΕΣ • ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ • ΣΤΟΛΙΣΜΟΙ • ΑΠΟΤΕΦΡΩΣΕΙΣ
ΑΡΙΣΤΗ & ΑΜΕΣΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ, ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΟΤΗΤΑ, ΣΕΒΑΣΜΟΣ
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΠΟ ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ Σ.Ι.Γ.Τ.Α.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ 49, ΒΥΡΩΝΑΣ
ΤΗΛ. 210 7661853 • ΚΙΝ. 6944285084

Όλο το
24ωρο

Τα Παιδιά που μας μαθαίνουν να αγαπάμε χωρίς όρους

Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα για το Σύνδρομο Down (21 Μαρτίου)

ΤΟΥ
Ξενοφώντα Χολέβα

Το σύνδρομο Down είναι η πιο συνηθισμένη χρωμοσωμική διαταραχή στους ανθρώπους. Πήρε το όνομά του από τον Αγγλο John Langdon

Down, που πρώτος το περιέγραψε το 1866. Αφορά μια γενετική κατάσταση, που προκύπτει από την εμφάνιση ενός επιπλέον χρωμοσώματος στο 21ο ζευγάρι και για τον λόγο αυτό ονομάζεται Τρισωμία 21. Προέρχεται σε ποσοστό 90-95% από το ωάριο και 5-10% από το σπερματοζωάριο και συμβαίνει σε μία περίπου από τις 700-800 γεννήσεις παιδιών.

Η Παγκόσμια Ημέρα για το Σύνδρομο Down καθιερώθηκε το 2006, με πρωτοβουλία του Έλληνα γιατρού Στυλιανού Αντωνάρη, Καθηγητή Γενετικής στο Πανεπιστήμιο της Γενεύης, προκειμένου να ευαισθητοποιήσει και να ενημερώσει τη διεθνή κοινότητα για το σύνδρομο Down.

Τι είναι επί της ουσίας το σύνδρομο Down

Το σύνδρομο Down είναι μια γενετική κατάσταση που κάνει κάθε άνθρωπο μοναδικό.

Η ζωή τους ξεκινά με έναν διαφορετικό ρυθμό, με τις δικές της ιδιαιτερότητες και τις δικές της δυνατότητες.

Η αρχή μιας οικογένειας γεμάτης αγάπη

Η πρώτη στιγμή για μια οικογένεια φέρνει δυνατά συναισθήματα. Αγωνία, ερωτήσεις, ανάγκη για κατανόηση. Και μέσα σε όλα αυτά, γεννιέται κάτι πιο ισχυρό, η αγάπη που προσαρμόζεται, που μαθαίνει, που μεγαλώνει.

Οι οικογένειες προχωρούν βήμα-βήμα, χτίζουν καθημερινότητα, βρίσκουν ρυθμό και δημιουργούν έναν κόσμο γεμάτο φροντίδα και δύναμη.

Δυνατότητες που ανθίζουν

Τα παιδιά με σύνδρομο Down εξελίσσονται, μαθαίνουν, πηγαίνουν σχολείο, αναπτύσσουν δεξιότητες, χτίζουν φιλίες.

Με υποστήριξη και αποδοχή, πολλοί άνθρωποι με σύνδρομο Down, ζουν με αυτονομία, εργάζονται, συμμετέχουν ενεργά στην κοινωνία, δημιουργούν σχέσεις και όνειρα. Κάθε πορεία είναι ξεχωριστή και γεμάτη δυνατότητες.

Μια κοινωνία που ανοίγει χώρο

Έχουμε ξαναπεί ότι η κοινωνία γίνεται πιο όμορφη όταν ανοίγει χώρο. Όταν βλέπει τον άνθρωπο και αναγνωρίζει την πραγματική αξία του.

Η αποδοχή καλλιεργεί ευκαιρίες, η επαφή φέρνει κατανόηση, η καθημερινή συνύπαρξη δημιουργεί μια κοινωνία που μας χωρά και μας αγκαλιάζει όλους.

Πώς στεκόμαστε δίπλα τους

Μιλάμε φυσικά, στεκόμαστε με σεβασμό, δημιουργούμε χώρο για επικοινωνία. Στην παιδική ηλικία και στην ενήλικη ζωή, η στάση μας παραμένει ίδια, με πυλώνες, την ισότητα, την αποδοχή, την αληθινή παρουσία. Άλλωστε πάντα η σχέση χτίζεται μέσα από απλές αληθινές ανθρώπινες στιγμές.

Τι μας μαθαίνουν

Τα παιδιά με σύνδρομο Down φωτίζουν κάτι βαθιά ανθρώπινο.

Δείχνουν και θυμίζουν ότι η αξία των ανθρώπων βρίσκεται στην καρδιά, ότι η αγάπη εκφράζεται απλά και αληθινά.

Γιατί έτσι ο κόσμος μας γίνεται ομορφότερος, κάθε φορά που χωρά περισσότερους ανθρώπους.

Πηγές :
Υπουργείο Υγείας Ελλάδας,
World Health Organization (WHO),
Centers for Disease Control and Prevention (CDC),
National Down Syndrome Society (NDSS),
Down Syndrome International.

Η Ευρώπη μπροστά στον καθρέφτη της ιστορίας

Σε έναν κόσμο κλιμακούμενων συγκρούσεων, η ήπειρος που οικοδομήθηκε πάνω στην ιδέα της ειρήνης καλείται να αποδείξει την πολιτική της ωριμότητα.

ΕΝ ΤΥΠΩ...
Του Αντώνη Ι. Αντωνόπουλου
aantonopoulos10@gmail.com

Η κλιμάκωση της έντασης ανάμεσα στις Ηνωμένες Πολιτείες και το Ιράν επαναφέρει στο προσκήνιο ένα κρίσιμο ερώτημα: ποια είναι η ευθύνη των ευρωπαϊκών πολιτικών ηγεσιών απέναντι σε μια αμερικανική στρατηγική που τείνει να μετασχηματίσει τις ισορροπίες στη Μέση Ανατολή και, κατ' επέκταση, στο διεθνές σύστημα;

Η στάση της Ευρώπης απέναντι στη γραμμή που υιοθέτησε ο Ντόναλντ Τραμπ δεν είναι απλώς ζήτημα διπλωματικής τακτικής. Είναι ζήτημα πολιτικής αυτονομίας, στρατηγικής ωριμότητας και ιστορικής ευθύνης.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, που συχνά προβάλλει τον εαυτό της ως δύναμη πολυμερούς συνεργασίας και ειρηνικής επίλυσης των διαφορών, βρέθηκε πολλές φορές να αντιδρά με αμηχανία. Η αποχώρηση των ΗΠΑ από τη διεθνή συμφωνία για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν ανέδειξε αυτή την αδυναμία. Ενώ οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις δήλωναν ότι στηρίζουν τη συμφωνία, στην πράξη δεν κατάφεραν να δημιουργήσουν ένα ισχυρό πολιτικό και οικονομικό πλαίσιο που να την προστατεύει.

Ο Ουίνστον Τσώρτσιλ είχε πει ότι «η ευθύνη είναι το τίμημα της ισχύος». Η Ευρώπη, όμως, δείχνει συχνά να θέλει το κύρος μιας μεγάλης δύναμης χωρίς να αναλαμβάνει το κόστος των αποφάσεων που αυτό συνεπάγεται. Αντί να διαμορφώσει μια συνεκτική στρατηγική για τη Μέση Ανατολή, περιορίστηκε σε δηλώσεις ανησυχίας και διπλωματικές εκκλήσεις για αυτοσυγκράτηση.

Η πολιτική του Τραμπ απέναντι στο Ιράν βασίστηκε σε μια λογική «μέγιστης πίεσης»: οικονομικές κυρώσεις, διπλωματική απομόνωση και επίδειξη στρατιωτικής ισχύος. Η προσέγγιση αυτή επιδίωκε να εξαναγκάσει την Τεχεράνη σε επαναδιαπραγμάτευση ή σε αλλαγή συμπεριφοράς. Ωστόσο, τέτοιες στρατηγικές συχνά οδηγούν σε περαιτέρω αποσταθεροποίηση, ιδίως σε μια περιοχή ήδη επιβαρυνόμενη από συγκρούσεις.

Εδώ αναδύεται το ζήτημα της ευρωπαϊκής ευθύνης. Όπως έγραφε ο Αλμπέρ Καμύ, «η αληθινή γενναιότητα είναι να επιμένεις στην ειρήνη όταν όλοι μιλούν για πόλεμο». Η Ευρώπη θα μπορούσε να παίξει αυτόν τον ρόλο: να λειτουργήσει ως γέφυρα ανάμεσα στις αντιμαχόμενες πλευρές και να υπερασπιστεί έμπρακτα τη διπλωματία.

Ωστόσο, η εξάρτηση από την αμερικανική στρατηγική ομπρέλα και η απουσία ενιαίας εξωτερικής πολιτικής περιόρισαν τις δυνατότητες παρέμβασης. Οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις συχνά διχάζονται ανάμεσα στην ανάγκη

διατήρησης των διατλαντικών σχέσεων και στην επιθυμία για μεγαλύτερη στρατηγική αυτονομία. Το αποτέλεσμα είναι μια πολιτική που μοιάζει περισσότερο με διαχείριση κρίσεων παρά με μακροπρόθεσμο όραμα.

Ο Ζαν Μονέ, ένας από τους θεμελιωτές της ευρωπαϊκής ενοποίησης, είχε επισημάνει ότι «η Ευρώπη θα σφυρηλατηθεί μέσα από τις κρίσεις». Η κρίση γύρω από το Ιράν αποτελεί ακριβώς μια τέτοια δοκιμασία. Αν οι ευρωπαϊκές ηγεσίες συνεχίσουν να δρουν αποσπασματικά, κινδυνεύουν να επιβεβαιώσουν την εικόνα μιας ηπείρου που ακολουθεί τις εξελίξεις αντί να τις διαμορφώνει.

Η ευθύνη της Ευρώπης δεν είναι μόνο γεωπολιτική. Είναι και ηθική. Σε έναν κόσμο όπου οι συγκρούσεις τείνουν να κλιμακώνονται με ταχύτητα και απρόβλεπτες συνέπειες, η υπεράσπιση της διεθνούς νομιμότητας και της διπλωματίας δεν αποτελεί πολυτέλεια αλλά αναγκαιότητα.

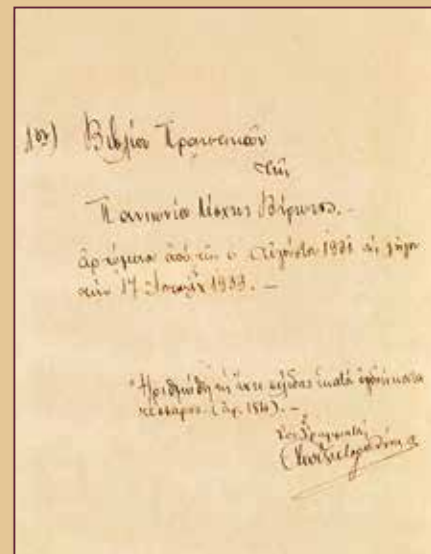
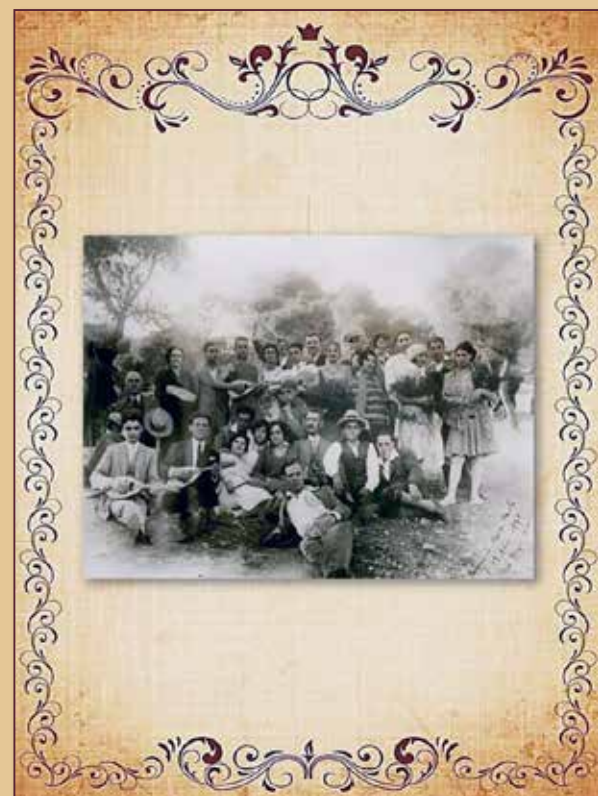
Ίσως αξίζει να θυμηθούμε τα λόγια του Αριστοτέλη: «Το μέλλον εξαρτάται από τις αποφάσεις που παίρνουμε σήμερα». Αν η Ευρώπη θέλει να παραμείνει ένας αξιόπιστος παράγοντας στα διεθνή πράγματα, οφείλει να εγκαταλείψει τον ρόλο του παρατηρητή και να αναλάβει το βάρος της πολιτικής ευθύνης. Διαφορετικά, η ιστορία θα τη θυμάται ως έναν θεατή σε μια από τις πιο κρίσιμες γεωπολιτικές αντιπαραθέσεις της εποχής μας.

info@sarolas.gr
sarola.frontisthria
ΧΡ. ΣΜΥΡΝΗΣ 28-32, ΒΥΡΩΝΑΣ ☎ 210 7654035 - 210 7663033

Από το αρχείο της Στέγης στην ιστορία του Βύρωνα

Μια ενδιαφέρουσα πολιτιστική δράση – συμβολή στο κεφάλαιο της τοπικής ιστορίας «τρέχει» στον Βύρωνα τους τελευταίους δυο μήνες με ενέργειες της Πανωνίου Στέγης. Από τον περασμένο Δεκέμβρη διατίθενται στο διαδικτυο Podcasts με γενικό τίτλο «Ιστορίες από το αρχείο της Πανωνίου Στέγης». Τα Podcasts περιλαμβάνουν αφηγήσεις από τη ζωή των ανθρώπων και τη δράση του συλλόγου στο παρελθόν. Κάθε αφήγηση διαρκεί τρία έως τέσσερα λεπτά, είναι μεστή και μεταδίδει πετυχημένα αρκετές πληροφορίες από την εποχή και την νοοτροπία των ανθρώπων.

Συγκεκριμένα, η πρώτη αφήγηση με τίτλο «Δεκέμβριος 1931» περιγράφει τον τρόπο με τον οποίο τα μέλη του Σωματίου γιόρταζαν συλλογικά τα Χριστούγεννα και την Πρωτοχρονιά. Μέσα από τις αναφορές για την υποδοχή υπουργών στον Βύρωνα, τις φιλανθρωπικές συγκεντρώσεις, τα χριστουγεννιάτικα δώρα των παιδιών, τις λαχειοφόρους αγορές, ή την οικονομική ενίσχυση υπέρ των φτωχών γίνονται αντιληπτές πλευρές της κοινωνικής ζωής στον Βύρωνα εκείνης της εποχής.

Η δεύτερη αφήγηση έχει τίτλο «Οι άνθρωποι του Σωματίου», και αναφέρεται στην ηλικία των μελών, στον τρόπο συμπεριφοράς τους, καθώς επίσης και στον πειθαρχικό έλεγχο που θα μπορούσε να υπάρχει κατά περίπτωση. Οι κανόνες συμπεριφοράς μέσα στον χώρο, ο τρόπος έκφρασης, κυρίως κατά τη διάρκεια του χαρτοπαιγνίου, φαίνεται ότι επηρέαζαν την αίγλη και το κύρος του σωματίου.

Η τρίτη αφήγηση έχει τίτλο «η βιβλιοθήκη και ο πολιτισμός», στην οποία περιγράφονται οι ενέργειες για την ίδρυση της βιβλιοθήκης του σωματίου, για την οργάνωση του χώρου και για τα πρώτα βιβλία που αποκτήθηκαν. Τόσο η οργάνωση της βιβλιοθήκης όσο και οι τίτλοι των βιβλίων αποκαλύπτουν την πρόθεση λειτουργίας ενός φορέα με μορφωτική δράση και χωρίς ιδεολογικούς αποκλεισμούς. Μέσα σε όλα αυτά αποκαλύπτεται ταυτόχρονα ο σκοπός του όραμα δημιουργίας μουσείου της μικρασιατικής ιστορίας με τη συλλογή κειμηλίων.

Το σημαντικότερο είναι ότι μέσα από αυτές τις αφηγήσεις έρχονται στο φως για πρώτη φορά άγνωστες μέχρι σήμερα πληροφορίες, βγαλμένες από πρωτότυπο αρχειακό υλικό, αλλά και μέσα από ένα σύγχρονο μοντέλο επικοινωνίας. Με αυτόν τον τρόπο το υλικό από το αρχείο της Στέγης γίνεται άμεσα κτήμα όλων μας, ενώ ταυτόχρονα αποτελεί κεφάλαιο της τοπικής ιστορίας μας. Ευχής έργο θα ήταν και άλλοι φορείς να ακολουθήσουν αυτόν τον δρόμο της έρευνας και συμβολής στην ιστορία του Βύρωνα.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να ακούσουν τις αφηγήσεις από:

- το **facebook** της Πανωνίου Στέγης
- την πλατφόρμα του **Spotify** - https://open.spotify.com/show/77mZu15W29x7NnRenSSH78?si=y1tprow1dQMS7L975EX_9IA&nd=1&dlsi=397ece1481454336
- το **YouTube** - https://www.youtube.com/playlist?list=PLo5BvsrgPT0XrzIVb_FxBbqr_HxLPyIU5

ΜΙΚΡΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΙΑΣ ΠΟΥ ΠΡΩΤΟΚΑΤΟΙΚΗΣΑΝ ΣΤΟΝ ΒΥΡΩΝΑ

Του ΝΙΚΟΥ Χ. ΒΙΚΕΤΟΥ

Για την Ελληνίδα της Σμύρνης κατά τον 19ο αιώνα μέχρι το 1922, έχει γίνει πολύς λόγος και έχουν δημιουργηθεί ισχυρά στερεότυπα, τα οποία εν πολλοίς αλλοιώνουν την πραγματική της εικόνα. Από τα χαρακτηριστικά της άλλα υπερτονίστηκαν, άλλα αποσιωπήθηκαν ή αγνοήθηκαν και ορισμένα σχολιάστηκαν με κάποια σκωπτική διάθεση που δημιούργησαν στη μεταπροσφυγική Ελλάδα οι προκαταλήψεις εναντίον των Μικρασιάτων, η ίδια η Σμυρνιά δε έγινε αντικείμενο χλευασμού και ύβρεων που ο απόηχός τους έφτασε, δυστυχώς, μέχρι τις μέρες μας.

Μια που στο Βύρωνα, τον πρώτο αστικό προσφυγικό συνοικισμό της χώρας, η συντριπτική πλειοψηφία των πρώτων κατοίκων του ήταν πρόσφυγες από τη Σμύρνη και την ευρύτερη περιοχή της Ιωνίας με τις γυναίκες να υπερτερούν πληθυσμιακά των ανδρών, θεωρήσαμε πως χρήσιμο θα ήταν για τους αναγνώστες της φιλόξενης εφημερίδας «Δήμος & Πολιτεία» να ρίξουμε λίγο φως στην αθέατη πλευρά των γυναικών της Σμύρνης, που δεν είχε σχέση με την ομορφιά και τον χαρακτήρα των γυναικών, στοιχεία που αναγνωρίζονταν από Έλληνες και ξένους περιηγητές μόλις έφταναν στο λιμάνι της ιωνικής πρωτοπολιτείας.

Η θέση της Ελληνίδας στην οιογένεια

Στην ελληνική κοινωνία της Σμύρνης η γυναίκα είχε ένα αυστηρά καθορισμένο ρόλο να επιτελέσει. Εκείνος της συζύγου, της μητέρας και της νοικοκυράς. Ο κόσμος της είναι το σπίτι της, που αποτελεί φροντίδα και κόσμημά της. Κύρια μέριμνα της γυναίκας ή της ανύπαντρης κόρης, ακόμα και στις περιπτώσεις εκείνες που υπήρχε υπηρέτρια για διάφορες οικιακές εργασίες ή τροφός για την ανατροφή των παιδιών, αποτελούσε το νοικοκυριό.

Στη γυναίκα - μάνα είχε ανατεθεί η ευθύνη για την εθνική και ηθική διαπαιδαγώγηση των παιδιών της. «Ο πατέρας έμαθε τα πρώτα γράμματα από τη μητέρα του. Εκείνη Σπαρτιάτισσα, του μετέδωσε το και την αγάπη στην πατρίδα και το Θεό. Τον υποχρέωνε, για χρόνια, να διαβάζει απ' την αρχή ως το τέλος την Ηρωίδα της Ελληνικής Επανάστασης του Ξένου. Αυτό το βιβλίο το είχε σαν Ευαγγέλιο. Ντυμένο με μεταξωτό πανί κι ένα σταυρό κεντημένο στη μέση...» γράφει στα απομνημονεύματά της η Σμυρναία δέσποινα Αρτεμής Λέλλου - Αθηνoγέννη.

Μέσα από την προφορική παράδοση η Ελληνίδα της Σμύρνης καλλιεργούσε την πίστη για την ποθούμενη μέρα του λυτρωμού του Γένους και διατηρούσε τον εθνισμό των παιδιών με την ανάγνωση ανάλογων εξωσχολικών βιβλίων ή, με το ράψιμο της στολής του Έλληνα ναύτη και το καπέλο για τα αγόρια, στην κορδέλα του οποίου ήταν γραμμένο το όνομα του θρυλικού «Αβέρωφ».

Οι σχέσεις μεταξύ των συζύγων καθορίζονταν από τη βασική αρχή ότι ο άνδρας είναι «ο φυ

σικός της γυναίκας και του οίκου προστάτης, πανταχού ηγούμενος και συμβουλευένος». Μία από τις λόγιες γυναίκες της Σμύρνης η Ουρανία Τιμαγένους, σύζυγος του δημοσιογράφου Μιλτιάδη Σειζάνη, μιλώντας στο περιοδικό «Ανατολή» λέει: «Οι άνδρες απασιούν να καταστήσουν κοινωνούς του βίου των τας γυναίκας. Τας περιορίζουν εις τας οικιακάς των φροντίδας, ούτε ανακοινώνουν εις αυτά τίποτε, ακόμη και εξ όσων αποβλέπουν εις την εργασίαν των. Εάν αι εργασίαι των ευδοκίμουν ή όχι το αποκρύπτουν από τας συζύγους των με την πρόφασιν ότι αυτό δεν πρέπει ή δεν δύναται να ενδιαφέρει ή διά να μην τας ανησυχίσουν εν η περιπτώσει αυταί δεν πηγαίνουν ευχάριστα».

Η διαφορά των φύλων καθόριζε τις κοινωνικές σχέσεις και τις θρησκευτικές υποχρεώσεις. Την παραμονή των Χριστουγέννων μεταλαβαίναμε τα μεγάλα κορίτσια και οι γυναίκες, ανήμερα δε της γιορτής οι άνδρες. Την Πρωτοχρονιά οι γυναίκες έπρεπε να μείνουνε όλη μέρα στο σπίτι για να καλοδεχτούνε «τα βίζιτα». Για τη συνήθεια αυτή, που απ' όσα θυμάμαι διατήρησαν οι Σμυρνιοί πρόσφυγες σαν έφτασαν στην Ελλάδα, η Όλγα Βατίδου γράφει: «Υπήρχε και η πρόληψη πως [οι γυναίκες] ήταν κακοπόδαρες και δεν τις δεχόταν η κάθε οικογένεια, καθώς δεν δεχόταν τους γιατρούς και τους άνδρες που είχαν χηρέψει μέσα α' εκείνο το χρόνο».

Στις κηδείες οι γυναίκες παρακολουθούσαν την νεκρώσιμη ακολουθία στο ναό και ποτέ την εκφορά του νεκρού στο νεκροταφείο.

Τα σμυρνιακόριτσα στις μικρές ηλικίες του χειμώνα έπαιζαν μέσα στο χάλ του σπιτιού και το καλοκαίρι μπροστά στην εξώπορτα, αν από το δρόμο τους δεν περνούσαν άμαξες και αραμπάδες. Εκτός από τα μικτά παιχνίδια (το κυνηγητό, το κρυφτό, τις γωνίτσες κ.ά.), τα κορίτσια είχαν τα δικά τους παιχνίδια (ατομικά και ομαδικά) το σκονάκι και την μερλίνα. Τα μεγάλα κορίτσια, όταν τελείωναν τις δουλειές του σπιτιού, είχαν ως διασκέδασή τους τα εργόχειρα, τα κεντήματα, το πλέξιμο (πιτσίλι, κροσεδάκι), το τορσόν (κοπανάκι) και τα λευκώματα.

Το ηθικό πορτρέτο της γυναίκας ήθελε το κορίτσι σεμνό, ντροπαλό, εξυπηρετικό και ευγενικό. Από τα πρώτα μαθήματα ηθικής που έπαιρναν τα σμυρνιακόριτσα στα «σπιτικά σχολεία» ήταν ότι θα έπρεπε να κατεβάζουν τις ποδίτσες τους κάτω από τα γόνατα σαν κάθονταν, ελείψει πάγκων, στο πάτωμα του σπιτιού «σταυροπόδι».

Τα ερωτικά ειδύλλια της άρχιζαν πολλές φορές στους περιπάτους στην Πούντα και στο ερημικό Σέκι του Κουκλουτζά, που αποτελούσε την «ερωτική φωλιά» της αριστοκρατικής νεολαίας της Σμύρνης. Τα βαρσάκια δεν ήταν άγνωστα, το ίδιο και τα κόρτε σε κάποιο απόμερο ντουρσέκι ή σοκάκι, αλλά και σε κεντρικά σημεία - περάσματα των κοριτσιών, όπως μπροστά από τα καταστήματα νεωτερισμών του «Ξενοπούλου» και τον «Μπον Μαρσέ», το ζαχαροπλασείο Γαβριήλ ή στον εξώστη κάποιου λαϊκού κινηματογράφου.

Η ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

(19ος αιώνας - 1922)

ακολουθούσαν οι καντάδες των ερωτευμένων νέων με τη συνοδεία παιγνιδιότρων κάτω από το παράθυρο ή το μπαλκόνι της αγαπημένης τους για να εκφράσουν τα αισθήματά τους.

Η νηιρία των Ελληνίδων της Σμύρνης

Η κοινωνική συμπεριφορά της Ελληνίδας υπάκουε σε αξίες, ήθη και αντιλήψεις που είχαν τις ρίζες τους στην παραδοσιακή κουλτούρα των Ελλήνων της Ανατολής.

Η διατήρηση της αξιοπρέπειας και της τιμιότητας στο γάμο ήταν από τις πιο σπουδαίες αρετές για την γυναίκα. «Εις την Σμύρνην η σύζυγος, η μήτηρ, είναι σύζυγος και μήτηρ. Θεωρεί ευτυχία τον εαυτό της, όπου ευρίσκεται. Την ημέραν εκείνην την επίσημον του γάμου της ης λογαριασμός μετά του παρελθόντος μετά παντός ότι δεν καλείται οικογένεια εκλείσθη», γράφει ο δικηγόρος και ποιητής Μιχαήλ Αργυρόπουλος.

Για την πατριαρχική οικογένεια της Σμύρνης, η εγκατάλειψη της συζυγικής κλίνης από τη γυναίκα θεωρείτο βαρύτερη παρεκτροπή και συναντούσε την αποδοκιμασία της κοινής γνώμης. Όταν τον Οκτώβριο του 1906 σημειώθηκε η «απαγωγή» της Κυβέλης από τον Κώστα Θεοδωρίδη, ο σμυρνιακός Τύπος ασχολήθηκε εν εκτάσει με το θέμα και, μολονότι αγαπούσε τη γνωστή ηθοποιό, που φέρεται να είχε γεννηθεί στη Σμύρνη, την επέκρινε γιατί εγκατέλειπε τον άνδρα της, τον επίσης Σμυρναίο ηθοποιό Μήτσο Μυράτ, με τον οποίο είχε αποκτήσει δύο παιδιά και έφυγε με τον Θεοδωρίδη για το Παρίσι.

Η επιμειξία με αλλόπιστο αν και δεν ήταν άγνωστη, αποτελούσε εν τούτοις καταδικαστέο κοινωνικό παράπτωμα και ξεσήκωνε την κατακραυγή της χριστιανικής κοινότητας, καθώς θεωρείτο ότι στρεφόνταν κατά της τιμής του Γένους. Στο επεισόδιο που συνέβη στο χωριό Κιλισμανί της Ιωνίας το 1880, η Έλλη, σύζυγος του Γιάννη Προβόλα ή Πρεβόλα, αποδοκιμάστηκε έντονα από την ελληνική κοινωνία της Σμύρνης, γιατί αγάπησε τον Τούρκο αστυνομικό διοικητή (κομισέρη) των Βουρλών. Χαρακτηριστικοί είναι οι ακόλουθοι στίχοι από το γνωστό μικρασιατικό τραγούδι, που διασώθηκε μέχρι τις μέρες μας.

Η Έλλη θέλει σκότωμα με δίκιο μαχαίρι
που πήε και ηγάπησε τον Τούρκο κομισέρη

Έλλη, μωρή Έλλη,
κανένας δεν σε θέλει,
γιατί είσαι φιλημένη
από τον κομισέρη

Κρίμα σε σένα Έλλη, κρίμα στην ομορφιά σου,
περζίλεψες τον άντρα σου και τα πεθερικά σου

(Συνέχεια στο επόμενο τεύχος)

Η Σμυρναία τενίστρια Κλοτίλδη Μακαρονίδη, το γένος Βουλγαριδίδη. Μετά το 1922, πρόσφυγας από τη Σμύρνη, εγκαταστάθηκε στον προσφυγικό συνοικισμό του Βύρωνα. (Αρχείο Μαριάνθης - Μαρίας Φουριώτου)

Μαθητής Δημοτικού Σχολείου με τα μαρνέρικα στη Σμύρνη το 1921. (Από το βιβλίο Ελευθέριος Διον. Μουζάκης, Αυτοβιογραφία, Ντοκουμέντο μιας ζωής, εκδόσεις Κέδρος 1997, σ. 19).

ΞΕΝΑΓΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΩΝ 200

«Μαζική
εξόντωση,
Κόκκινη, κατακόκκινη
Πρωτομαγιά. Αίμα
παντού... κοκκί-
νισε ο πράσινος τόπος του Σκοπευτηρίου.
Και στους δρόμους της ανάρτησας Καισα-
ριανής αναβρασμός. Τα φορτηγά του δήμου
γέμισαν. Η ζωή πεταμένη στα σκουπίδια.
Όλος ο δρόμος έγινε κόκκινος. Από τα σκου-
πίδια έσταζε το αίμα. Και τα παιδιά του
ονείρου και της επανάστασης ταξιδεύουν...
σε τους δρόμους και τα σοκάκια της Καισαρια-
νής, στις προσφυγικές του λαού εστίες. Εκεί
που ξάγρυπνα μάτια δακρύζουν. «Οι άτιμοι
σκοτώνουν πάλι τα παλικάρια μας...». Αυτά
τα παλικάρια αγάπησαν τη ζωή και περνούν
στην αθανασία. Τέτοια τιμή τους ταίριαζε.
Χαμογελαστοί και τραγουδώντας αυτοί...
γιορταστική, στα καλά της η φύση. Εξάλλου
σε παρόμοιες καταστάσεις το τραγούδι
και ο Σολωμός «Μάγεμα η φύσις κι όνειρο
στην ομορφιά και χάρη...» και «... όποιος πε-
θάνει σήμερα, χίλιες φορές πεθαίνει.»»

λεσαν ένα σεισμό θετικών αντιδράσεων, συγκίνη-
ση, έντονες συζητήσεις και τεράστιο ενδιαφέρον.
Αυτό είναι φανερό και από τις χιλιάδες επισκέπτες
που δέχεται ο ιερός χώρος των εκτελέσεων των
πατριωτών καθημερινά. **ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙ-
ΠΑΤΟΙ** στα βήματα των 200 κομμουνιστών της
Πρωτομαγιάς του 1944 αποτελούν πλέον καθημε-
ρινή συνήθεια. Οι μεγάλες ομάδες επισκεπτών που
παίρνουν μέρος στις ξεναγήσεις, οδηγούνται σε
ένα μοναδικό ταξίδι στην ιστορία του χώρου. Εκεί
εκτυλίσσεται συνοπτικά:

- η απαρχή της εγκατάστασης της Πανελληνίας Σκοπευτικής Εταιρείας στο χώρο του Σκοπευτηρίου την δεκαετία του '30,
- η παραχώρηση από το κράτος του χώρου των 710 στρεμμάτων κατά χρήση στην αρχή και κατά κυριότητα στη συνέχεια,
- Η περίφραξη του χώρου με μαντρότοιχο και η μεταβολή του σε "οχυρό".
- Οι περισσότερες και τα πατάκια, η σκόπευση στα 300, στα 50,100 και 200 μέτρα.
- οι πρώτες αντιδράσεις των κατοίκων της συνοικίας.
- Η χρήση του την περίοδο 1941-1944 από τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής, ως τόπου εκτελέσεων Ελλήνων αγωνιστών (τα καταγεγραμμένα στοιχεία κάνουν λόγο για πάνω από 700).
- Η πρώτη και η τελευταία εκτέλεση στον ιερό χώρο.
- Η εκτέλεση των 200 κομμουνιστών την πρωτομαγιά του 1944.
- Η προβληματική συνέχιση της λειτουργίας του Σκοπευτηρίου μετά την απελευθέρωση
- Οι πολύχρονοι αγώνες που δόθηκαν από τον Δήμο, τον λαό της πόλης και τον προοδευτικό κόσμο της Ελλάδας, ώστε να μετατραπεί σε ιστορικό χώρο και να απομακρυνθεί η Σκοπευτική Εταιρεία, να στηθεί το Μνημείο των Εκτε-

Το παρελθόν γίνεται σήμερα και μας διδάσκει

του **ΣΠΥΡΟΥ ΤΖΟΚΑ**
Πανεπιστημικού, Συγγραφέα

λεσμένων Αγωνιστών και να λειτουργήσει το Μουσείο της ΕΑΜικής Εθνικής Αντίστασης.

- Η κατάληψη του 1983 και ο χαρακτηρισμός του χώρου ως ιστορικός – μνημειακός.
- Η οριστική απομάκρυνση της ΠΣΕ από το θυσιαστήριο της λευτεριάς και η δικαίωση των μακροχρόνιων αγώνων.
- Η ιστορική αναφορά στους 200 της Πρωτομαγιάς, συνεχίζεται στο χώρο του Μουσείου ΕΑΜικής Αντίστασης, με προβολή στην οθόνη των συγκλονιστικών φωτογραφιών των αγωνιστών που βαδίζουν θαρραλέα και με το γέλιο στα χείλη, για σταθούν απέναντι στο εκτελεστικό απόσπασμα και να περάσουν στην αθανασία, ήρωες και μάρτυρες του λαϊκού κινήματος.

Ο ψυχρός φακός του κατακτητή συναντά το αγέρωχο βλέμμα των κομμουνιστών αγωνιστών, όπως οδηγούνται σε ομάδες για να τουφεκιστούν. Λέξεις όπως "ηρωισμός" που μέχρι τώρα ήταν επενδύσεις νοήματος και επικό τόνο πάνω στην ιστορική ανάμνηση, τώρα γίνονται εικόνα αδιάψευστη. Και μια από τις πιο εμβληματικές στιγμές της Κατοχής και της Αντίστασης, μια σελίδα της εθνικής ιστορίας, αποκτά ήχο, παλμό, σχεδόν χρώμα. Τους βλέπουμε να περπατούν στητό, καμρωτοί, περιποιημένοι σαν να πήγαιναν σε γιορτή, να στέκονται με το κεφάλι ψηλά και τη γροθιά υψωμένη απέναντι στο εκτελεστικό απόσπασμα.

Το αποτύπωμα των φωτογραφιών, όπου εικονίζονται περήφανοι άνδρες να βαδίζουν όρθιοι προς το εκτελεστικό απόσπασμα ξεφεύγει από το παρελθόν και έρχεται στις μέρες μας να συγκλονίσει τις συνειδήσεις μας και να μας καταδείξει το μεγαλείο του ανθρώπου. Οι φωτογραφίες φέρνουν το Τότε της αντίστασης κατά του φασισμού, τους αγώνες, τις θυσίες, τους εκτελεσμένους, τους εκποτισμένους, τους φυλακισμένους στο Τώρα. Το παρελθόν γίνεται σήμερα και μας διδάσκει.

Είναι περιέργη η συμβολή της οδού Ευνούχων με την οδό Κουναβίων. Αμφότερες αφορούν σακάτηδες. Όχι όμως οποιουσδήποτε σακάτηδες. Είναι οι δρόμοι εκείνων που οι ίδιοι αποφάσισαν τον ακρωτηριασμό τους. Παρ' όλ' αυτά, είναι δυο δρόμοι εντελώς διαφορετικοί μεταξύ τους, και όσον αφορά το πού πάει ο καθένας και όσον αφορά το ποιο πάνε στον καθένα.

Επισκεφτείτε τη διασταύρωση αυτή. Μα, μη λυπηθείτε όλους τους ακρωτηριασμένους.

Γιατί να λυπηθείτε τα κουτά κουνάβια; Αν δεν είχε προλάβει ο Καβάφης, είμαι απολύτως σίγουρος πως κουνάβι θα είχε γράψει το ποίημα *Che fece... il gran rifiuto*. Κουνάβι γαρ είναι το ζώο που, όταν πιαστεί το πόδι του στο δόκανο, προτιμά να κόψει το αιχμαλωτισμένο πόδι του και να φύγει. Ελεύθερο, απροσκήνητο και ες αεί ακρωτηριασμένο. Όσα χρόνια κι αν ακολουθήσουν, δεν θα περάσει ούτε μια στιγμή (κυριολεκτικά, ούτε μία!) που να μην είναι πλέον στοιχείο της ύπαρξής του η οδύνη του ακρωτηριασμού. Στοιχείο του η οδύνη, και στοιχείο της μια επίγνωση: ότι κι αν πήγαινε πίσω στο χρόνο, στη στιγμή της παγίδευσής, πάλι το ίδιο θα έκανε.

Το κουνάβι δεν άφησε στο δόκανο κάποιο ανεπιθύμητο φορτίο, κάτι που του περισσεύει. Άφησε τον εαυτό του, ακριβώς για να κρατήσει ελεύθερο τον εαυτό του. Θυμίζει την περιέργη, αντινομική φράση του Χριστού: όποιος θέλει να βρει την ψυχή του, οφείλει να τη χάσει. Το κουνάβι δεν θα το λυπηθεί κανείς. Οι μισοί δεν το λυπούνται, διότι ξέρουν πως είναι κερδισμένο, με αρτιμελή την αξιοπρέπειά του. Οι άλλοι μισοί πάλι δεν το λυπούνται, διότι ούτε που τους περνάει από το νου η οδύνη του. Οδύνη που δεν διαλαλιέται, είναι οδύνη που πάει – λένε –, πέρασε.

Δείτε τους καημένους τους ευνούχους. Περιδιαβαίνουν το δρόμο τους, ίδιοι άρχοντες. Δεν κουτσαίνουν, δεν εμποδίζονται να περπατήσουν, δεν δυσκολεύονται να χορέψουν, δεν μένουν πίσω. Είναι στην καρδιά των γεγονότων και αποφασίζουν για τις μοίρες άλλων. Δουλειά τους είναι να συμβουλευθούν βεζήρηδες, να πιάνουν πόστα, να εποπτεύουν χαρέμια, να υπηρετούνται από γιουσουφάκια, να στήνουν δόκανα. Ο ευνούχος ξέρει καλά πόσο καίρια είναι η θέση του, και τρέμει στην ιδέα να τη χάσει. Αν με μια μαγική κίνηση θα μπορούσε να ξανασποκίσει τα όργανα που τώρα στερείται, και να βρισκόταν ταυτόχρονα έξω από το πόστο, και πάλι θα επέλεγε

Η διασταύρωση των οδών Ευνούχων και Κουναβίων είναι αληθινό πεδίο μάχης. Αυτό που για τον ευνούχο είναι το θέλημα, είναι δόκανο για το κουνάβι. Ο ευνούχος θυσιάζει κι άλλα, προκειμένου να μη φύγει ποτέ από το δόκανο. Τρέμει στην ιδέα να μην τον παίξουν οι άλλοι ευνούχοι, και ταυτόχρονα αφρίζεται με όσους δεν θέλουν να παίξουν μαζί τους. Ο ευνούχος έχει θάψει βαθειά στη γη την ακεραιότητά του, μα στο κουνάβι επισείει το κομμένο πόδι σαν απειλή για τα χειρότερα, χωρίς να καταλαβαίνει ότι το πόδι αυτό είναι για το κουνάβι απόκοσμα εισιτηρίου για την ελευθερία – πανάκριβο για την πανάκριβη. Στην περίπτωση των ευνούχων το ρήμα «χορεύω» λειτουργεί ταυτοχρόνως ως αμετάβαστο και ως μεταβητικό. Ο ευνούχος χορεύει (ανήκει όντως στην ομήγυρη των χορευόντων), και ταυτοχρόνως χορεύει άλλους πολλούς (στο ταψί, στην καριέρα ή όπου αλλού). Είναι όμως ανήμπορος να χορέψει τα κουνάβια.

Αν περάσετε απλώς ως επισκέπτες τη διασταύρωσή μας (τι τύχη κι αυτή, να βρεθεί κανείς εκεί μονάχα ως επισκέπτης!), λυπηθείτε τους ευνούχους. Είναι οι μόνοι καημένοι. Ανεπανόρθωτα εθελόδουλοι, γίνονται δυστυχείς μόλις αγγίξει τα πνευμόνια τους ο αέρας της ελευθερίας που φέρνει μαζί του κάποιο κλιερχόμενο κουνάβι δίχως να κινεί την κεφαλή του επί δεξιά.

Σκέφτομαι μήπως ο λόγος περί Ευνούχων και Κουναβίων ακούγεται πολύ σχηματικός, πολύ εύκολος, ίσως και πολύ αφοριστικός. Αν τυχόν ακούγεται έτσι, σκεφτείτε απλώς ότι η ευκολία μπορεί να είναι των λόγων – όχι πάντως των δρόμων. Πώς να το κάνουμε; Κάθε χάρτης (είτε σε χαρτί είτε σε οθόνη) είναι επίπεδος και ιλουστράσιόν, είτε απεικονίζει λεωφόρο, είτε γκρεμούς. Ουδείς ποτέ πορεύτηκε πάνω στον χάρτη. Το δίλημμα περί των οδών θα παραμείνει ακέραιο και θα περιμένει τους περιπατητές, με την αιώνια υπομονή που έχουν τα δόκανα, με την απύθμη λαγνεία που ασκεί η ισχύς.

Οδός Ευνούχων και Κουναβίων γωνία

Θανάσης Ν. Παπαθανασίου
Αν. Καθηγητής της Ανάπτυξης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Αθήνας
Διευθυντής του περιοδικού «Σύναξη»

Έργο του John James Audubon, "American Red Fox"

των ευνουχισμό του ή μάλλον, για να ακριβολογούμε, τον αυτοευνουχισμό του. Διότι αυτός ήταν το κλειδί της εισόδου του στην αυλή. Ευνούχος είναι το ον το οποίο απομένει από εκείνον που είναι πρόθυμος να θυσιάσει την ικανότητά του προς ευνήν, ώστε να γίνει άκαρπος και ως εκ τούτου δεκτός σε ό,τι πιο άκαρπο: στη χορεία των νεμομένων την εξουσία.

Πρωτοδημοσιεύτηκε στο ένθετο «Γράμματα και Τέχνες», εφημερίδα Αυγή, Κυριακή 24-5-2009, σ. 49

Διαφήμιση στο "ΔΗΜΟΣ & ΠΟΛΙΤΕΙΑ"

Με 6.000 αναγνώστες και 400.000+ προβολές της ιστοσελίδας μας, είναι ευκαιρία να προβάλεις την επιχείρησή σου στο έντυπο ή την ιστοσελίδα μας ή ακόμα και να συνδυάσεις πακέτα διαφημίσεων που συμφέρουν.

Για καλύτερη επιλογή διαφήμισης, καλέστε μας στο: 6995 351435

δήμος & ΠΟΛΙΤΕΙΑ

www.dimoskaipoliteia.gr

Τα μέτρα της κυβέρνησης είναι ανεπαρκή

δεν αντιμετωπίζουν τις συνέπειες του πολέμου και αφήνουν απροστάτευτο το εισόδημα των λαϊκών νοικοκυριών

του Χρήστου Παναγιωτόπουλου Πρώην Προέδρου του σωματίου εργαζομένων Δ. Βύρωνα

Η πραγματικότητα που βιώνουν σήμερα οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι είναι αμείλικτη: η ακρίβεια καταπίνει κάθε αύξηση εισοδήματος πριν καν αυτή προλάβει να φανερίσει στην καθημερινότητα. Η μηνιαία αύξηση του 2,4% στις συντάξεις για το 2026 έχει ήδη εξανεμιστεί και η αύξηση του κατώτατου μισθού στα 920 ευρώ μικτά από την 1η Απριλίου δεν επαρκεί για να καλύψει τις βασικές ανάγκες διαβίωσης. Πρόκειται, ουσιαστικά, για μια σταγόνα στον ωκεανό.

Ήδη, από τις πρώτες εβδομάδες του 2026, είχαν καταγραφεί αυξήσεις τιμών σε χιλιάδες προϊόντα. Τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ για τον Φεβρουάριο επιβεβαιώνουν ότι οι ανατιμήσεις δεν περιορίζονται σε λίγους κλάδους, αλλά διαχέονται σε ολόκληρη την αγορά. Βασικά αγαθά όπως το κρέας, ο καφές, τα φρούτα και τα είδη διατροφής παρουσιάζουν σημαντικές αυξήσεις, επιβαρύνοντας δραματικά τον οικογενειακό προϋπολογισμό. Την ίδια στιγμή, η στεγαστική κρίση εντείνεται. Τα ενοίκια έχουν φτάσει σε δυσθεώρητα επίπεδα, ακόμη και για παλαιά διαμερίσματα σε λαϊκές περιοχές.

Για χιλιάδες νοικοκυριά, η εξασφάλιση στέγης έχει μετατραπεί σε καθημερινό άγχος, χωρίς ουσιαστική κρατική παρέμβαση για τον έλεγχο των τιμών.

Στον Βύρωνα στην οδό Κύπρου, σε πολυκατοικία του 1978, διαμέρισμα 77 τ.μ., 800 ευρώ ενοίκιο το μήνα. Στο Παγκράτι στην οδό Ευτυχίδου, σε πολυκατοικία του 1973, διαμέρισμα 50 τ.μ. επιπλωμένο, με θέα την Ακρόπολη, 900 ευρώ ενοίκιο το μήνα. Η κυβέρνηση κάνει πως δεν βλέπει, δεν ακούει, αρνείται να βάλει πλαφόν στο ύψος του ενοικίου σε σχέση με το εισόδημα του ενοικιαστή.

Οι διεθνείς εξελίξεις και ιδιαίτερα οι πολεμικές ιμπεριαλιστικές συγκρούσεις στη Μέση Ανατολή, φέρνουν στην αγορά νέο κύμα ανατιμήσεων και αισχροκέρδειας. Η αύξηση των καυσίμων επηρεάζει αλυσιδωτά το σύνολο της αγοράς, οδηγώντας σε περαιτέρω αύξηση του κόστους ζωής. Έτσι, κάθε εβδομάδα που περνά, το διαθέσιμο εισόδημα των πολιτών συρρικνώνεται ακόμη περισσότερο. Αυξάνεται ραγδαία το κόστος ζωής και οι επιπτώσεις της αγοράς θησαυρίζουν, τα κρατικά ταμεία γεμίζουν από την υψηλή φορολογία.

Μπροστά σε αυτή την κατάσταση, η κυβερνητική πολιτική αποδεικνύεται ανεπαρκής.

Τα μέτρα της κυβέρνησης δεν αντιμετωπίζουν τις συνέπειες του πολέμου, δεν στηρίζουν το ει-

σόδημα των λαϊκών νοικοκυριών. Η κυβέρνηση δεν θέλει να διαχειριστεί την κατάσταση αυτή με τρόπο που να διασφαλίσει την αγοραστική δύναμη των μισθωτών, των συνταξιούχων, των λαϊκών νοικοκυριών. Τα περιορισμένα μέτρα που αρχικά εξήγγειλε —όπως το πλαφόν στο περιθώριο κέρδους σε ορισμένες κατηγορίες προϊόντων— δεν αντιμετωπίζουν τη ρίζα του προβλήματος. Αντί για ουσιαστικές παρεμβάσεις, επέλεξε ημίμετρα που δεν μπορούν να ανακουφίσουν τα λαϊκά νοικοκυριά.

Η Κυβέρνηση αναγκάστηκε να εξαγγείλει πρόσθετα μέτρα.

Τα μέτρα όμως που ανακοίνωσε ο πρωθυπουργός και εξειδίκευσε το κυβερνητικό οικονομικό επιτελείο στις 23 Μάρτη δεν αντιμετωπίζουν τις τεράστιες συνέπειες του πολέμου στα λαϊκά νοικοκυριά. Είναι σταγόνα στον ωκεανό και πολύ γρήγορα θα εξατμισθούν. Γιατί όταν η ακρίβεια γίνεται καθημερινότητα, η ευθύνη της Κυβέρνησης δεν είναι να εισπράττει περισσότερα χρήματα για τα κρατικά ταμεία, αλλά να προστατεύει την κοινωνία!

Αυτό που απαιτείται είναι μια διαφορετική κατεύθυνση πολιτικής: Μείωση του ΦΠΑ στα βασικά είδη διατροφής, δραστηική μείωση του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης και κατάργηση του ΦΠΑ στα καύσιμα. Ουσιαστικός έλεγχος της αγοράς και μέτρα προστασίας της κατοικίας, όπως η σύνδεση του ενοικίου με το εισόδημα. Αυτόματη Τιμариθμική Αναπροσαρμογή σε μισθούς και συντάξεις, όσο διαρκεί το κύμα των καθημερινών ανατιμήσεων. Ενίσχυση των μισθών και των συντάξεων πρέπει να ανταποκρίνεται στο πραγματικό κόστος ζωής, ώστε να διασφαλίζεται αξιοπρεπής διαβίωση. Μια τέτοια οικονομική πολιτική θα στηριζε, ανακούφιζε τα λαϊκά νοικοκυριά.

Η κοινωνία δεν μπορεί να συνεχίσει να προσαρμόζεται προς τα κάτω.

Η κατάσταση αυτή δεν είναι βιώσιμη. Μεγάλο μέρος μισθωτών και συνταξιούχων αναγκάζεται να αλλάξει διατροφικές συνήθειες, αφού τα χρήματα δεν φτάνουν για να καλύψουν τα έξοδα του μήνα. Όσοι βέβαια έχουν την υποχρέωση να φροντίσουν παιδιά (μαθητές, φοιτητές) να πληρώσουν ενοίκιο, η κατάσταση γίνεται ακόμη πιο δύσκολη.

Εάν δεν αναγκαστούν οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοι τους, να σταματήσουν τον πόλεμο στην Μέση Ανατολή και συνεχίσει μέχρι τον Μάιο και μετά, τα λαϊκά νοικοκυριά, από τις οικονομικές συνέπειες του πολέμου, θα ζήσουμε χειρότερες ημέρες ακόμη και από την εποχή των μνημονίων. Όταν η ακρίβεια γίνεται κανονικότητα, η ευθύνη της πολιτείας δεν είναι να παρακολουθεί παθητικά ούτε να επαφίεται στις «δυνάμεις της αγοράς». Είναι να προστατεύει την κοινωνική συνοχή και το βιοτικό επίπεδο των πο-

λιτών Για την μεγάλη πλειοψηφία μισθωτών και συνταξιούχων τα χρήματα δεν φτάνουν για να καλυφθούν οι ανάγκες του μήνα.

Σήμερα κατώτερος μισθός και κατώτερη σύνταξη θα πρέπει να διαμορφωθεί στα 1.100 ευρώ το μήνα καθαρά και να υπάρξει ανάλογη αύξηση μισθών και συντάξεων. Να μειωθεί το ποσοστό κέρδους πρώτα από όλα των μεγάλων επιχειρήσεων. Να πληρώσουν έκτακτο φόρο οι τράπεζες και οι εφοπλιστές. Μέρος του κρατικού οικονομικού πλεονάσματος να διατεθεί ΤΣΩΡΑ για να αυξηθούν οι μισθοί και οι συντάξεις. Δωρεάν μετακίνηση στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, για χαμηλόμισθους και χαμηλοσυνταξιούχους.

Οικονομική πολιτική για τις ανάγκες των λαϊκών νοικοκυριών δεν πρόκειται να την σχεδιάσει και εφαρμόσει η ταξική αντεργατική, αντιλαϊκή κυβέρνηση της Ν.Δ./Κυριακού Μητσοτάκη. Σκοπός της είναι η εξυπηρέτηση των οικονομικά κυρίαρχων και είναι προσδεμένη στα σχέδια των καπιταλιστών-ιμπεριαλιστών των ΗΠΑ, NATO, Ε.Ε.

Μόνο εάν βγει ο λαός και η νεολαία δυναμικά και μαζικά στους δρόμους -δεν υπάρχει άλλος δρόμος- και να απαιτήσουμε ΕΔΩ και ΤΣΩΡΑ, θα αναγκαστεί η κυβέρνηση να πάρει μέτρα για την ουσιαστική στήριξη των εισοδημάτων των λαϊκών νοικοκυριών. Αυτό θα έπρεπε να είχε ήδη γίνει.

Εάν δεν υπάρξει δυναμική παρέμβαση και δράση του λαϊκού παράγοντα, θα ζήσουμε χειρότερες ημέρες. Τώρα είναι ώρα για συλλογική δράση, να απαιτήσουμε στήριξη και αύξηση του εισοδήματος μας. Αυτόματη Τιμариθμική Αναπροσαρμογή μισθών και συντάξεων. Να απαιτήσουμε καμία εμπλοκή συμμετοχή της Ελλάδας στον πόλεμο. Όχι στην πολεμική οικονομία. Χρήματα για τις κοινωνικές ανάγκες των πολιτών και όχι για πολεμικούς εξοπλισμούς και τα σχέδια των ιμπεριαλιστών και τα οικονομικά συμφέροντα των εμπόρων των όπλων, των εφοπλιστών και των επιχειρηματικών ομίλων. Λαός και νεολαία, εάν θελήσουμε, μπορούμε να βάλουμε φραγμό στον πόλεμο των ιμπεριαλιστών που σκορπά τον θάνατο και τη φτώχεια στους λαούς.

Μπορούμε, εάν βγούμε στους δρόμους μαζικά, συλλογικά, δυνατά, να υποχρεώσουμε την κυβέρνηση Ν.Δ./Μητσοτάκη να πάρει πραγματικά μέτρα στήριξης και ενίσχυσης του εισοδήματός μας.

- **Μπροστά τα οικονομικά και κοινωνικά δικαιώματα των από ΚΑΤΩ!.**
- **Δώστε λεφτά για τις λαϊκές ανάγκες.**
- **Όχι στην πολεμική οικονομία.**
- **Όχι στην ελεύθερη αγορά και αισχροκέρδεια.**

Γιατί χωρίς ουσιαστικά μέτρα στήριξης, οι σημερινές δυσκολίες δεν θα είναι παρά η αρχή ακόμη πιο δύσκολων ημερών που έρχονται.

200 χρόνια μετά, ακόμη ραγιάδες

της Έλλιας Ιατρού

«Εξ όνυχος τον λέοντα» έλεγε ο Αλκίαιος, εννοώντας πως δεν χρειάζεται να δεις ολόκληρο τον βασιλιά των ζώων για να τον γνωρίσεις - αρκεί να δεις ένα νύχι του.

Δεν χρειάζεται λοιπόν να γυρίσεις όλη την Ελλάδα ή να κάνεις δημοσκοπήσεις για να καταλάβεις πώς λειτουργεί η χώρα. Αρκεί να βγεις στο δρόμο. Αρκεί να δεις τις καθημερινές ταπεινώσεις που υφίστανται οι κάτοικοι αυτής της χώρας για να καταλάβεις πως ακόμη αντιμετωπίζονται ως πολίτες Β' κατηγορίας. Και αρκεί να δεις με πόση στωικότητα υπομένουν τη μοίρα τους, για να καταλάβεις πως τελικά ίσως δεν είμαστε και τόσο ελεύθεροι όσο πιστεύουμε, κι ας κρεμάμε τη σημαία στο μπαλκόνι.

Διαβάσαμε στο σχολείο για τις ταπεινώσεις που υφίσταντο οι Έλληνες επί τουρκοκρατίας. Μαθαίναμε πως οι «ραγιάδες» ήταν πολίτες δεύτερης κατηγορίας, που έπρεπε να σκύβουν το κεφάλι και να κάνουν στην άκρη όταν περνούσε Τούρκος γιατί οι Τούρκοι είχαν πάντα προτεραιότητα. Ότι η μαρτυρία ραγιά δεν μέτραγε στα δικαστήρια. Ότι δεν είχαν δικαιώματα, ότι υπέμεναν ταπεινώσεις χωρίς να μπορούν να αντιδράσουν. Μας είπαν πως «του Έλληνα ο τράχηλος ζυγό δεν υπομένει» και γι αυτό επαναστατήσαμε το '21.

Είμαστε όμως στ' αλήθεια τόσο αδούλωτοι; Αυτό σκέφτομαι σήμερα, περιμένοντας στη διάβαση στη γωνία Ιωαννίνων και Χειμάρρας. Βλέπω τα παιδιά να περιμένουν και τα αυτοκίνητα να περνούν, χωρίς κανένα να σταματά. Τα παιδιά ξέρονται ότι η διάβαση σημαίνει στοπ για τους οδηγούς. Το έμαθαν στο μάθημα της Κυκλοφοριακής Αγωγής. Ο νόμος είναι με το μέρος τους και οι οδηγοί δεν είναι Τούρκοι. Κι όμως, οι οδηγοί περνούν, ενώ παιδιά και γονείς, σαν νέοι ραγιάδες, περιμένουν τη σειρά τους. Έξω από τους τοίχους του σχολείου, ό,τι ειπώθηκε στην αίθουσα, ακυρώνεται.

Στο ίδιο μάθημα τους είπαν ότι πρέπει να περπατούν πάντα στο πεζοδρόμιο. Τα παιδιά κάνουν φιλότιμες προσπάθειες. Βλέπω ένα κουτσοδρόμιο αγοράκι, 7 χρονών το πολύ, να προσπαθεί να περάσει από το πεζοδρόμιο μπροστά στο 10ο δημοτικό: περνά πρώτα το χέρι με το τσαντάκι του κολατσιού και μετά γυρνά στο πλάι για να χωρέσει. Η μαμά του πηγαινει δίπλα του, αλλά από τον δρόμο, γιατί που να χωρέσει ενήλικας ανάμεσα στον τοίχο, τον κάδο και τη νεραντζιά;

Είμαστε υποτιθέται κυρίαρχος λαός, αλλά πεί-

τε μου, τι κυριαρχία έχεις όταν στη χώρα σου δεν έχεις ένα μέτρο τόπο για να περπατήσεις με αξιοπρέπεια; Η ίδια πολιτεία διδάσκει στο παιδί πως πρέπει να συρρικνωθεί για να επιβιώσει σ' αυτόν τον τόπο.

Στη διάβαση, είτε με φανάρι, είτε χωρίς, διδάσκει ένα άλλο μάθημα: ο νόμος δεν έχει σημασία. Όταν απέναντι στο σωματάκι του παιδιού έρχεται ο προφυλακτήρας του οδηγού, σημασία έχει ποιος είναι ισχυρότερος. Αυτός επικρατεί. Το παιδί μαθαίνει πως τελικά οι νόμοι και οι κανόνες δεν ισχύουν έξω από το σχολείο. Μαθαίνει πως για να ζήσει πρέπει να υποχωρήσει.

Δεν είναι παράξενο που όλα τα παιδιά ονειρεύονται να μεγαλώσουν γρήγορα και να γίνουν ισχυρά - ονειρεύονται μύες, πλούτη, όπλα ή υπερδυνάμεις.

Καμιά φορά γίνεται κάποιο λάθος και το μάθημα δεν πρνάει. Είναι κάτι παιδιά που βγαίνουν με ιδέες του τύπου «Η τήρηση του συντάγματος και των νόμων επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων».

Είμαι κι εγώ ένα από αυτά τα παιδιά. Πίστεψα πως ήταν χρέος μου να παίξω την υπεύθυνη πολιτίσσα, με τηλεφωνήματα, υπομνήματα, αιτήσεις και συναντήσεις με όποιον ήταν σε θέση αρμοδιότητας. Πέρασε πολύς καιρός για να καταλάβω πως μπορεί να είμαι λαός, δεν είμαι όμως κυρίαρχος. Γιατί αν ήμουν, θα είχε ισχύ η φωνή μου. Αν ήμουν, μόλις δήλωνα το πρόβλημα, οι «αρχές» θα έσπευδαν να το διορθώσουν. Γελάστε ελεύθερα.

Τελικά, ίσως η υποταγή είναι απλά μια τακτική επιβίωσης. Σκύβεις το κεφάλι, περνά ο ισχυρός και απλά συνεχίζεις το δρόμο σου. Επιζεις από Τουρκοκρατία, Όθωνα, Κατοχή, εμφυλίου και δικτατορίες. Δεν δαπανάς άδικα τον χρόνο σου. Προστατεύεσαι, ώσπου να βρεθείς κι εσύ σε θέση ισχύος. Για παράδειγμα, πίσω από ένα τιμόνι. Τότε θα θα βλέπεις τους άλλους να κάνουν στην άκρη για να περάσεις.

Και η ελευθερία; Η δημοκρατία; Όλα αυτά που γιορτάζουμε κάθε 25η Μαρτίου;

Ελάτε τώρα. Η συνταγή είναι απλή: σκύβεις το κεφάλι και προσπαθείς να τη βολέψεις, ελπίζοντας να γυρίσει ο τροχός και για σένα. Στο κάτω κάτω ποιοι είμαστε εμείς να πάμε κόντρα στο σύστημα; Μήπως απόγονοι του Καραϊσκάκη και του Κολοκοτρώνη;

«Δεν έχεις, Όλυμπε, θεούς, μηδέ λεβέντες Όσσα ραγιάδες έχεις, μάνια γη, σκυφτούς για το χαράτσι [...]

των Ευρωπαίων περίελα και των αρχαίων παλιάντσι...»

Κωστής Παλαμάς

ΙΣΡΑΗΛ:

Το Απαρτχάιντ της διπλανής πόρτας

Το καθεστώς του Απαρτχάιντ στη Νότια Αφρική συγκροτήθηκε για δεκαετίες ως σύστημα θεομοθετημένης καταπίεσης, μέσα από το οποίο το κράτος των λευκών οργάνων, νομιμοποιούσε και επέβαλε τη φυλετική κυριαρχία με κάθε νομικό μέσο.

Η τεράστια μαύρη πλειοψηφία υποβλήθηκε σε ένα καθεστώς μόνιμου περιορισμού, αποκλεισμού και ελέγχου, με τη βία να ενσωματώνεται στον ίδιο τον νόμο. Ο Νόμος Καταγραφής Πληθυσμού του 1950 κατέταξε τους ανθρώπους σε φυλετικές κατηγορίες. Ο Νόμος Διαχωρισμού Περιοχών επέβαλε μαζικούς εκτοπισμούς και κατέστρεψε κοινότητες για να διαμορφώσει έναν γεωγραφικό διαχωρισμό που εξυπηρετούσε τη λευκή κυριαρχία.

Οι «νόμοι περάσματος» υπέβαλαν τις καθημερινές μετακινήσεις των μαύρων σε συνεχείς αστυνομικούς ελέγχους, με τη σύλληψη να αποτελεί μόνιμη απειλή. Το δίκαιο λειτουργούσε σταθερά ως εργαλείο καταστολής, διαχωρισμού και εξαναγκασμού καθιστώντας την ανισότητα επίσημη κρατική πολιτική.

Από τη Νότια Αφρική στη Δυτική Όχθη

Στα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη, αναπτύσσεται εδώ και δεκαετίες ένα σύγχρονο σύστημα φυλετικού διαχωρισμού με διαφορετικά νομικά καθεστώτα για διαφορετικούς πληθυσμούς.

Στον ίδιο γεωγραφικό χώρο, οι Ισραηλινοί έποικοι υπάγονται στο αστικό δίκαιο και απολαμβάνουν πλήρεις θεσμικές εγγυήσεις, ενώ οι Παλαιστίνιοι κάτοικοι υπόκεινται σε στρατιωτικό δίκαιο, με περιορισμένες δυνατότητες υπεράσπισης και αυξημένες εξουσίες καταστολής.

Τα αμέτρητα σημεία ελέγχου, οι ειδικές άδειες μετακίνησης και οι περιορισμοί πρόσβασης συγκροτούν ένα καθεστώς διαρκούς επιτήρησης που διαπερνά κάθε πτυχή της καθημερινής ζωής.

Το νομικό σύστημα επιτρέπει την αποστέρηση της από Παλαιστίνιους και τη μεταφορά της σε Ισραηλινούς εποίκους, μέσα από ένα πλέγμα απαλλοτριώσεων, στρατιωτικών διαταγμάτων και περιορισμών ιδιοκτησίας. Η ιδιοκτησία δεν προστατεύεται με τον ίδιο τρόπο για όλους. Για έναν πληθυσμό αποτελεί δικαίωμα, για τον άλλον διαρκώς ανακλητή συνθήκη. Η φυλή καθορίζει ποιος κρατά τη γη και ποιος εκτοπίζεται από αυτήν.

Θανατική ποινή: Η λογική του Απαρτχάιντ στα άκρα

Η πρόσφατη ψήφιση νόμου από την Κνεσέτ οδηγεί αυτή τη λογική στα άκρα της. Η θανατική ποινή καθιερώνεται ως προεπιλεγμένη κύρωση για Παλαιστίνιους που καταδικάζονται για θα-

νατηφόρες επιθέσεις από στρατιωτικά δικαστήρια στη Δυτική Όχθη. Για τους Ισραηλινούς εποίκους, που υπάγονται στο αστικό δίκαιο, η ίδια κατηγορία πράξεων δεν συνεπάγεται το ίδιο ποινικό καθεστώς.

Η επιβολή της θανατικής ποινής για τους Παλαιστίνιους «τρομοκράτες» μπορεί να αποφασίζεται με απλή πλειοψηφία, χωρίς την απαίτηση ομοφωνίας, και χωρίς καν να απαιτείται εισαγγελική πρόταση.

Ο δρόμος για το ικρίωμα δεν έχει παρακάμψεις. Μέσα σε διάστημα 90 ημερών, οι καταδικασμένοι κλείνονται στην απομόνωση, χωρίς επισκέψεις και με περιορισμένη νομική επικοινωνία. Οι δυνατότητες έφεσης περιορίζονται δραστηρικά. Η ποινική διαδικασία λειτουργεί ουσιαστικά ως μηχανισμός εξόντωσης με συνοπτικές διαδικασίες.

Η ρατσιστική αυτή δικαιοσύνη δύο ταχυτήτων εντάσσεται στο ήδη υπάρχον σύστημα αυστηρού διαχωρισμού. Για τους Παλαιστίνιους που ζουν κάτω από την ισραηλινή κατοχή, οι δίδιοι νομικής προστασίας στενεύουν ως εξαφανίζονται ενώ σε άλλες περιπτώσεις εντός του ισραηλινού νομικού πλαισίου παραμένει δυνατή η μετατροπή της ποινής σε ισόβια κάθειρξη. Η ίδια πράξη υπάγεται σε διαφορετική μεταχείριση ανάλογα με το ποιος την διαπράττει και σε ποιο νομικό σύστημα εντάσσεται. Η ποινή, το δικαστήριο και οι εγγυήσεις διαφοροποιούνται με βάση τη φυλετική ταυτότητα.

Η τελευταία εκτέλεση στο Ισραήλ πραγματοποιήθηκε το 1962 στην περίπτωση του ναζιστή εγκληματία πολέμου Άντολφ Άιχμαν, γεγονός που παρουσιαζόταν επί δεκαετίες ως εξαιρετική περίπτωση. Η επαναφορά επομένως της θανατικής ποινής μεταφέρει τον φυλετικό διαχωρισμό στο πιο ακραίο του επίπεδο: από τον περιορισμό των δικαιωμάτων περνάμε στην ίδια την αφαίρεση της ζωής.

Όταν η κρεμάλα γίνεται έμβλημα κυριαρχίας

Το πολιτικό πλαίσιο της νομοθεσίας είναι εξίσου καθοριστικό. Ο Ιταμάρ Μπεν-Γκβιρ, υπουργός εθνικής ασφάλειας και βασικός υποστηρικτής του νόμου, προέρχεται από το ακροδεξιό κόμμα «Εβραϊκή Δύναμη» και έχει διαμορφωθεί ιδεολογικά υπό την επιρροή του ρατσιστή πολιτικού Μείρ Καχάνε το κόμμα του οποίου είχε απαγορευτεί από τις ισραηλινές αρχές για τρομοκρατικές επιθέσεις εναντίον Αράβων.

Η πολιτική του διαδρομής περιλαμβάνει κατάδικη για υποκίνηση ρατσισμού και υποστήριξη τρομοκρατικής οργάνωσης, καθώς και θέσεις υπέρ της προσάρτησης της Δυτικής Όχθης της άρνησης δημιουργίας παλαιστινιακού κράτους και της παροχής αμνηστίας σε στρατιώτες που πυροβολούν Παλαιστίνιους.

Η θανατική ποινή συμπυκνώνει τον ρατσισμό του Μπεν Γκβιρ και αποτελεί το έμβλημα του. Δεν είναι τυχαίο ότι εμφανίζεται συχνά με καρφίτσα σε σχήμα θηλείας για να εκφράσει την αγάπη του για τους απαχονισμούς. Η ψήφιση του νόμου ήταν από αυτή την άποψη προσωπικός του θρίαμβος και αποτελεί ένδειξη περαιτέρω σκλήρυνσης της πολιτικής μιας ήδη ακραία από κάθε άποψη κυβέρνηση.

Η διεθνής κριτική απέναντι στην απόφαση της Κνεσέτ δεν περιορίζεται αυτή τη φορά σε χλιαρές αποδοκιμασίες. Ο Υπάτος Αρμοστής των Ηνωμένων Εθνών για τα ανθρώπινα δικαιώματα, Φόλκερ Τουρκ, προειδοποιεί ότι η εφαρμογή του νόμου θα ισοδυναμούσε με έγκλημα πολέμου.

Η ίδια η δομή του μέτρου, σημειώνει, αφαιρεί από τα ισραηλινά δικαστήρια κάθε ουσιαστική κρίση και μετατρέπει την ποινική διαδικασία σε μηχανισμό προδιαγεγραμμένου αποτελέσματος. Η πολιτική διάσταση της εξέλιξης αποτυπώνεται και στις αντιδράσεις κρατών. Ο πρωθυπουργός της Ισπανία, Πέδρο Σάντσεθ, χαρακτήρισε τον νόμο «ένα ακόμη βήμα προς το απαρτχάιντ», επισημαίνοντας τον πυρήνα της διαφοροποίησης: ίδιο έγκλημα, διαφορετική τιμωρία.

Δύο Απαρτχάιντ, δύο αντιδράσεις

Η γενικότερη στάση της διεθνούς κοινότητας δεν παύει βέβαια να αποκαλύπτει μια βαθιά και διαρκή υποκρισία. Στην περίπτωση της Νότιας Αφρικής, το καθεστώς του Απαρτχάιντ αντιμετωπίστηκε με συστηματική απομόνωση, εκτεταμένες οικονομικές κυρώσεις και διεθνές εμπάργκο. Κράτη, οργανισμοί και κοινωνικά κινήματα επέβαλαν ένα πλέγμα πιέσεων που έπληξαν άμεσα την οικονομική βιωσιμότητα και τη διεθνή θέση του καθεστώτος. Η απομόνωση πήρε συγκεκριμένη μορφή και απέδωσε αποτελέσματα.

Στην περίπτωση του Ισραήλ, η εικόνα είναι αντίστροφη. Οι καταγγελίες για διαχωρισμό, για πολλαπλά νομικά καθεστώτα και για διαφοροποιημένη ποινική μεταχείριση συνυπάρχουν με σταθερή στρατιωτική, οικονομική και διπλωματική συνεργασία.

Οι ΗΠΑ και άλλες χώρες της Δύσης συνεχίζουν να παρέχουν στήριξη που ενισχύει την υφιστάμενη κατάσταση. Οι ίδιες κυβερνήσεις που στο παρελθόν προώθησαν κυρώσεις και εμπάργκο επικαλούμενες την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων επιλέγουν σήμερα τη συνεργασία, περιορίζοντας την πίεση σε επίπεδο δηλώσεων.

Η ανοχή κατανέμει επιλεκτικά. Με αποτέλεσμα ένα διεθνές σύστημα στο οποίο η εφαρμογή κανόνων εξαρτάται από τη θέση και ισχύ κάθε κράτους και από τη σημασία του ως συμμάχου. Και η ανοχή παύει να αποτελεί απλώς ουδέτερη στάση. Γίνεται συνηγορία.

JUMPING JACK FLASH
του Αντώνη Μακρή

ΔΥΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Ενώ ο κόσμος φλέγεται, το αίμα τρέχει σαν ποτάμι, οι λαοί βασανίζονται και τα έθνη - κράτη διαμορφώνουν συμμαχίες και στρατηγικές σε ένα περιβάλλον βίαιης ανακατανομής πλούτου και εξουσίας, εδώ στην Ελλάδα, αλλά και στην Ευρώπη, η συζήτηση σε διάφορα αριστερά φόρουμ για το ποια πρέπει να είναι η στάση μιας νέας επαναστατικής αριστερής πρότασης σε αυτές τις νέες συνθήκες, συνεχίζεται ακάθεκτη.

Μια συνήθης καταγγελία, όταν μια "υπερπαναστική ομάδα" θεωρεί μια άλλη υποτακτική ή συμβιβασμένη, είναι να την κατηγορήσει ως Δυτική ή Νατοϊκή Αριστερά!

Όμως, πόσο απέχουν όλες οι οργανώσεις της ευρωπαϊκής αριστεράς, άσχετα από το αν αυτοπροσδιορίζονται επαναστατικές, ριζοσπαστικές, ανανεωτικές, ή σιδηροπέρι άλλο;

Η λεγόμενη Δυτική Αριστερά, χρόνια τώρα, δεν είναι πολιτικό υποκείμενο, είναι πολιτισμικό σύμπτωμα. Δεν συγκροτεί σχέδιο, δεν οργανώνει σύγκρουση, δεν παράγει ιστορία. Αντανακλά σαν καθρέφτης σε δωμάτιο χωρίς παράθυρα τον ίδιο τον άνθρωπο της Ευρώπης, τον άνθρωπο του μεταπολεμικού καπιταλισμού, του συμβιβασμού, της (παρηκμασμένης πλέον) αυτοκρατορικής κανονικότητας.

Μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, οι κοινωνίες του ευρωπαϊκού κέντρου πέτυχαν τη μεγαλύτερη δυνατή κοινωνική ειρήνη στην ιστορία τους. Όχι μέσα από κατάργηση των ταξικών αντιθέσεων, αλλά μέσα από την ακινητοποίησή τους. Έχτισαν κράτη πρόνοιας, παρήγαγαν μαζική κατανάλωση, θεσμοθέτησαν δικαιώματα, εξημέρωσαν τα συνδικάτα, ενσωμάτωσαν την εργατική τάξη. Το αποτέλεσμα δεν ήταν απελευθέρωση, ήταν μια ειρήνη νεκροταφείου.

Η εκμετάλλευση δεν εξαφανίστηκε, απλώς έγινε άορατη. Οξύνθηκε στην περιφέρεια, στον Νότο, στην Ανατολή, και κρύφτηκε πίσω από αλυσίδες εφοδιασμού και χρηματοπιστωτικά παράγωγα. Ο δυτικός εργαζόμενος πείστηκε ότι έγινε μικρομέτοχος του συστήματος. Του δόθηκε πιστωτική κάρτα αντί για επανό-

σταση. Του προσφέρθηκε ταυτότητα αντί για συνείδηση. Κι έτσι γεννήθηκε ο σύγχρονος Ευρωπαίος, πολιτικά απονευρωμένος, κοινωνικά ασφαλής, υπαρξιακά κενός. Η Δυτική Αριστερά είναι τέκνο αυτού του ανθρώπου.

Η Αριστερά στην Ευρώπη έπαψε να είναι ο φυσικός εκπρόσωπος του καταπιεσμένου λαού. Δεν γεννιέται από πείνα, ούτε από καταστολή, ούτε από υπαρξιακή απειλή. Ζει μέσα στη σχετική άνεση, στον θεσμικό διάλογο, στην ακαδημαϊκή αποστείρωση. Είναι μια Αριστερά χωρίς ιστορικό επειγόν. Μια Αριστερά που δεν καίγεται, αλλά συζητά και αναλύει. Που δεν συγκρούεται επί της ουσίας αλλά τοποθετείται φωνάζοντας και κλαψουρίζοντας. Μια Αριστερά που, ανά εποχές και σε διάφορες εκφάνσεις της, έφτασε να κυβερνήσει με ολέθρια αποτελέσματα.

Παρά τις όποιες κατά καιρούς, ελάχιστες δράσεις, σπασμωδικές, ελεγχόμενες και χωρίς πολύ αυξημένο ρίσκο τις περισσότερες φορές, και παρά την επαναστατική μεγαλοστομία, πρόκειται για μια άκαπη Αριστερά, κυριολεκτικά και μεταφορικά. Χωρίς όπλα, χωρίς σκοτεινά - συνωμοτικά υπόγεια συνελεύσεων. Μια Αριστερά καφέδων, συνεδρίων, panels, ποδοσφαίρου, συναυλιών και κάμπινγκ. Διανοουμενίστικη μέχρι παραλυσίας. Θεωρητική μέχρι αυτοαναίρεσης. Κατασκευάζει έννοιες με την ίδια ευκολία που αποφεύγει την πράξη. Παράγει λόγο, όχι δύναμη. Η ήττα είναι το φυσικό της περιβάλλον. Όχι μια συγκεκριμένη ήττα αλλά η ήττα ως μόνιμη κατάσταση. Έχει εσωτερικεύσει την αδυναμία της. Έχει μετατρέψει την αποτυχία σε ταυτότητα. Μιλά για νίκη, για εξουσία, για ανατροπή, με ύφος παραμυθένιου αφηγήματος σε μια έξαρση μελό θεατρικότητας. Μια Αριστερά, στην πραγματικότητα, βαθιά προσαρμοσμένη σε έναν κόσμο όπου η σύγκρουση θεωρείται αγένεια.

Έτσι γεννιούνται οι ακατάπαυστες, ανέξοδες αντιπαράθεσεις. Οι εσωτερικές διαμάχες επί διατυπώσεων. Οι πόλεμοι χαρακωμάτων γύρω από όρους, ταυτότητες, μικροδιαφορές. Μια ατελείωτη διαδικασία αποτυχημένου αυτοκαθαρισμού. Αντί για αντίπαλο, βρίσκει πάντα έναν καθρέφτη. Και τον πυροβολεί.

Η αυτοαναφορικότητα γίνεται τρόπος ύπαρξης. Η Αριστερά μιλά για την Αριστερά, γράφει για την Αριστερά, αναλύει την κρίση της Αριστεράς. Έχει χάσει την επαφή με τα υλικά υποκείμενα και έχει ερωτευτεί την ίδια της την εικόνα. Είναι ένας κλειστός κύκλος παραγωγής κειμένων, συνεδρίων και ψηφιακών

παρεμβάσεων. Ένα οικοσύστημα που αναπαράγει τον εαυτό του χωρίς να επηρεάζει τον κόσμο.

Την εποχή των social media, το πολιτικό έχει μετατραπεί σε τσιτάτο. Η οργή σε post. Η αλληλεγγύη σε story. Πρόκειται για έναν ακτιβισμό χωρίς ρίσκο, χωρίς σώμα, χωρίς συνέπειες. Έναν ψηφιακό ναρκισσισμό που βαφτίζεται στράτευση.

Ο δυτικός αριστερός δεν χρειάζεται να χάσει τίποτα για να εκφράσει τα πάντα. Και ακριβώς γι' αυτό, τίποτα δεν αλλάζει. Γιατί η Δυτική Αριστερά δεν στέκεται απέναντι στον καπιταλισμό, κινείται μέσα του. Χρησιμοποιεί τις πλατφόρμες του, μιλά τη γλώσσα του, υιοθετεί τον ατομικισμό του. Καταγγέλλει την εμπορευματοποίηση ενώ αυτοπροβάλλεται σαν brand. Μιλά για συλλογικότητα ενώ λειτουργεί ως άθροισμα προσωπικών προφίλ.

Είναι η Αριστερά του μεταμοντέρνου ανθρώπου, κατακερματισμένη, υπερευαίσθητη, υπερενήμερη, εξηνταζήδικη, πολιτισμικά στενή και πολιτικά ανίκανη. Και έτσι τελικά γίνεται ο καθρέφτης της Ευρώπης. Μιας ηπείρου που με τα χρόνια έμαθε να μιλά για ανθρώπινα δικαιώματα ενώ εξαγεί όπλα. Να μιλά για ειρήνη ενώ θωρακίζει σύνορα. Να μιλά για κλίμα ενώ στηρίζει πολυεθνικές. Μιας ηπείρου που έχει αντικαταστήσει την ιστορία με κανονισμούς και την ηθική με πρωτόκολλα.

Η Δυτική Αριστερά δεν είναι η εναλλακτική σε αυτό το μοντέλο. Είναι το αριστερό του άλλοθι. Δεν απειλεί την τάξη πραγμάτων, τη διακοσμητική. Φαντάζεται έναν άλλο κόσμο ενώ στ' αλήθεια διαχειρίζεται καλύτερα τον υπάρχοντα. Και όσο παραμένει έτσι, θα συνεχίσει να γράφει, να ποστάρει, να συζητά, να αυτοαναλύεται.

Σήμερα όμως, που το ωστικό κύμα των πολεμικών αντιπαράθεσεων ανά τον κόσμο έχει φτάσει ως εδώ, δηλαδή στην καλομαθημένη μεταπολεμική Ευρώπη, και οι εξουσίες της σπλιζονται, ετοιμάζονται για πόλεμο, ίσως σύντομα, δικαιώματα που θεωρούνταν αδιαπραγμάτευτα, ξεχαστούν δια παντός.

Πιθανόν να υπάρξει ξεβόλεμα, σύγκρουση και Θυσία. Η ιστορία θα ξεράσει πολιτικές του τύπου κουλτούρα να φύγουμε, στυλάκι, αποψάρα, συναυλιούλες και ατελείωτες διαλέξεις.

Ο κόσμος αλλάζει ραγδαία, με απρόβλεπτες εξελίξεις!

Αντιγόνη Χολέβα
Φιλόλογος
Ειδική Παιδαγωγός MSc,
Υποψήφια Διδάκτωρ
Ιατρικής Σχολής Αθηνών,
Επιστ. Υπεύθυνη Κέντρου
"Διαπαιδαγωγείν διά λόγου"

ΠΡΩΙΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: Το κλειδί για την ανάπτυξη των παιδιών μας

Η παιδική ηλικία είναι μια περίοδος γεμάτη ανακαλύψεις. Το πρώτο χαμόγελο, οι πρώτες λέξεις, το παιχνίδι με συνομηλίκους, αποτελούν θεμέλια της ανάπτυξης κάθε παιδιού. Όμως, σε ορισμένες περιπτώσεις, η πορεία αυτή δεν είναι ομαλή. Αναπτυξιακές διαταραχές, όπως οι μαθησιακές δυσκολίες, η διαταραχή ελλειμματικής προσοχής με ή χωρίς υπερκινητικότητα (ΔΕΠΥ), οι διαταραχές λόγου και ομιλίας ή οι διαταραχές αυτιστικού φάσματος, μπορεί να εμφανιστούν από πολύ νωρίς, δημιουργώντας ερωτήματα και ανησυχία στους γονείς.

Η πρώιμη ανίχνευση αυτών των δυσκολιών είναι καθοριστικής σημασίας. Όσο πιο γρήγορα εντοπιστούν οι ενδείξεις, τόσο πιο αποτελεσματική μπορεί να είναι η παρέμβαση. Η έγκαιρη διάγνωση δίνει τη δυνατότητα στο παιδί να ενταχθεί σε ένα εξατομικευμένο πρόγραμμα ειδικής αγωγής, λογοθεραπείας ή εργοθεραπείας, πριν οι δυσκολίες παγιωθούν και επηρεάσουν αρνητικά τη σχολική και κοινωνική του ζωή. Για το κάθε παιδί θα πρέπει να σχεδιάζεται εξατομικευμένο πρόγραμμα θεραπευτικής παρέμβασης, προσαρμοσμένο στις ανάγκες και τις δυνατότητές του. Πολύ σημαντικό είναι, να παρακολουθούνται συνεχώς η πορεία και η εξέλιξη του, ώστε να γίνονται οι απαραίτητες προσαρμογές.

Συχνά, οι γονείς παρατηρούν σημάδια που δεν πρέπει να αγνοηθούν: καθυστέρηση στην ομιλία, δυσκολία συγκέντρωσης, έντονη παρορμητικότητα

ή δυσκολίες στις κοινωνικές σχέσεις. Αυτές οι ενδείξεις δεν σημαίνουν πάντα ότι υπάρχει διαταραχή, ωστόσο είναι σημαντικό να αξιολογούνται από ειδικούς (Παιδιάτρους - Αναπτυξιολόγους, Παιδοψυχιάτρους ή Ειδικούς Θεραπευτές). Η πρώιμη παρέμβαση λειτουργεί προληπτικά, εμποδίζοντας την εδραίωση ανεπιθύμητων συμπεριφορών που αργότερα θα είναι πιο δύσκολο να αλλάξουν.

Η συνεργασία γονέων, θεραπευτών και εκπαιδευτικών επηρεάζει θετικά την πορεία ενός παιδιού. Όταν η οικογένεια λάβει καθοδήγηση και υποστήριξη από εξειδικευμένους επαγγελματίες, τότε η πρόοδος είναι εντυπωσιακή. Δεν είναι τυχαίο ότι παιδιά που ξεκίνησαν νωρίς θεραπευτική παρέμβαση, καταφέρνουν να ενταχθούν με επιτυχία στο σχολικό περιβάλλον, να αναπτύξουν τις ικανότητές τους και να αποκτήσουν αυτοπεποίθηση.

Το μήνυμα που αξίζει να περάσει στην κοινωνία είναι ξεκάθαρο: παρατηρούμε τα παιδιά μας, ακούμε τις ανησυχίες μας και απευθυνόμαστε έγκαιρα σε ειδικούς. Η πρώιμη ανίχνευση δεν είναι πολυτέλεια, είναι δικαίωμα κάθε παιδιού και το πιο σημαντικό δώρο που μπορούμε να του προσφέρουμε.

Με έγκαιρη παρέμβαση, κάθε παιδί έχει τη δυνατότητα να αναπτύξει τις δυνάμεις του και να χαράξει τον δικό του, μοναδικό δρόμο προς την ανεξαρτησία και τη σχολική ζωή.

ΠΗΓΕΣ & ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Crowther J. *Neurodevelopmental disorders: Early detection and intervention. J Neurol Neurorehab Res.* 2024;9(3):201
- Thomaidis L., Kyprianou M., **Choleva A.** (2015), *Early screening of autism: Is age a confounding factor when screening for autism?* Journal of Paediatric Child Health, 51 (10), 1046-1047.
- Thomaidis L., **Choleva A.**, Kyprianou M. (2016), *Age-related issues of instruments screening for autism in young children, Neuropsychiatric Disease & Treatment*, 12, 3093-3095.
- Παπαευσταθίου, Ε., Συριοπούλου - Δελλή, Χ. Κ., & Ζυγοπούλου Μ. (2020). *Πρώιμη παρέμβαση και συμβουλευτική της οικογένειας νηπίων και παιδιών με διαταραχές στο φάσμα του αυτισμού.* Αθήνα: Gutenberg.

- ΛΟΓΟΘΕΡΑΠΕΙΑ
- ΕΡΓΟΘΕΡΑΠΕΙΑ
- ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑ
- ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΗ
- ΣΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΓΟΝΕΩΝ

- ΕΞΑΤΟΜΙΚΕΥΜΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ
- ΔΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ
- ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ & ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΜΕΣΩ ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ
- ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΙΑΤΡΟΥΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΩΝ

Κρουστάλλη 58, Βύρωνας
(1ος & 2ος όροφος)
210 7647347
diapaidegwein@gmail.com
Διαπαιδαγωγείν Διά Λόγου
diapaidegwein

Επιστημονική υπεύθυνη κέντρου:

Αντιγόνη Χολέβα

Φιλόλογος - Ειδική Παιδαγωγός Msc
Υποψήφια Διδάκτωρ
Ιατρικής Σχολής Αθηνών

Μικροί στόχοι, μεγάλες επιτυχίες

Ευδοξία Πούλιου - Φιλόλογος, MSc-Med στην Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση, Διευθύντρια του φροντιστηρίου «περί αγωγής»

Κάθε χρόνο, τέτοια εποχή, κοιτάζω τα παιδιά στις τάξεις και βλέπω κάτι πολύ περισσότερο από μαθητές που προετοιμάζονται για εξετάσεις. Βλέπω προσωπικότητες που διαμορφώνονται, βλέπω αγωνία, κούραση, αλλά και μια σιωπηλή δύναμη που πολλές φορές ούτε τα ίδια δεν έχουν ανακαλύψει ακόμη.

Ο Απρίλιος είναι ένας μήνας παράξενος. Δεν είναι ούτε η αρχή, όπου όλα φαίνονται εύκολα, ούτε το τέλος, όπου όλα έχουν κριθεί. **Είναι η στιγμή που η προσπάθεια δοκιμάζεται.** Εκεί που ο ενθουσιασμός έχει δώσει τη θέση του στην κούραση και οι μεγάλες προσδοκίες μοιάζουν, καμιά φορά, λίγο πιο βαριές απ' όση μπορούν να αντέξουν οι εφηβικές πλάτες.

Είναι η ώρα που πρέπει να επιστρέψουμε στα βασικά. Στους μικρούς στόχους. Όπως: Δε λέμε ποτέ σε έναν μαθητή «διάβασε περισσότερο» χωρίς να του δείξουμε το πώς. Δεν θα του πούμε «προσπάθησε» χωρίς να του εξηγήσουμε τι σημαίνει αυτό στην πράξη. Γιατί **η προσπάθεια** δεν είναι μια αφηρημένη έννοια. **Είναι κάτι απλό, καθημερινό, μετρήσιμο.**

- Είναι να κάτσεις να διαβάσεις σήμερα μία ώρα συγκεντρωμένα.
- Είναι να λύσεις δέκα ασκήσεις και να καταλάβεις τις οκτώ.
- Είναι να κάνεις ένα μικρό διάλειμμα χωρίς ενοχές και να επιστρέψεις.
- Είναι να πιστέψεις, έστω και για λίγο, ότι μπορείς.

Αυτοί είναι οι στόχοι που αλλάζουν τα πάντα.

Και κάπου εδώ ξεκινά η ουσιαστική κουβέντα περί επαναλήψεων. Όχι ως μια αγκυρωτική διαδικασία «να τα προλάβω όλα», αλλά ως μια ευκαιρία να βάλω τάξη στη γνώση μου και να νιώσω πιο σίγουρος για όσα ήδη ξέρω.

Συμβουλεύουμε τα παιδιά μας: **Ξεκινήστε από τα απλά.** Όχι από τα δύσκολα. Η επανάληψη δεν είναι πεδίο απόδειξης αξίας, είναι πεδίο ενίσχυσης αυτοπεποίθησης. Όταν ένας μαθητής ξεκινά από κάτι που ήδη κατανοεί, μπαίνει σε ρυθμό και αποκτά δύναμη να συνεχίσει.

Έπειτα, **επιλέξτε μικρά και συγκεκριμένα κομμάτια ύλης.** Όχι: «σήμερα θα διαβάσω Ιστορία». Αλλά: «σήμερα θα επαναλάβω δύο συγκεκριμένες ενότητες στην Ιστορία και θα απαντήσω σε τρεις πιθανές ερωτήσεις». Η σαφήνεια φέρνει ηρεμία. Και η ηρεμία φέρνει απόδοση.

Ένα ακόμη μυστικό που κάνει μεγάλη διαφορά είναι η **ενεργητική επανάληψη.** Όχι απλώς διαβάσω. Αλλά: **ρωτάω τον εαυτό μου. Κλείνω το βιβλίο και προσπαθώ να θυμηθώ. Εξηγώ δυνατά σαν να διδάσκω κάποιον άλλον.** Με αυτές τις απλές στρατηγικές φαίνεται τι πραγματικά γνωρίζω. Και, όσο κι αν φαίνεται δύσκολο στην αρχή, εκεί χτίζεται η πραγματική αυτοπεποίθηση.

Και φυσικά, **τα διαλείμματα.** Τα παιδιά συχνά νιώθουν ενοχές όταν ξεκουράζονται. Όμως το μυαλό δεν είναι μηχανή. Ένα μικρό, ελκρινές διάλειμμα δεν είναι χάσιμο χρόνου — είναι επένδυση. Είναι αυτό που θα τους επιτρέψει να επιστρέψουν πιο καθαροί, πιο συγκεντρωμένοι, πιο δυνατοί.

Θα πω και κάτι που ίσως δεν ακούγεται συχνά: **δεν χρειάζεται να είναι κάθε μέρα τέλεια.** Υπάρχουν μέρες που η κούραση θα κερδίσει λίγο έδαφος. Αυτό δεν ακυρώνει την προσπάθεια. Αυτό που έχει σημασία είναι η επιστροφή. Η επόμενη μέρα. Το επόμενο μικρό βήμα.

Στην πορεία μου έχω δει μαθητές που ξεκίνησαν με αμφιβολία να φτάνουν πολύ πιο μακριά απ' όση φαντάζονταν. Όχι επειδή έγιναν «άριστοι», αλλά επειδή έμαθαν να προχωρούν βήμα-βήμα. Να μην τρομάζουν μπροστά στο σύνολο της ύλης, αλλά να κατακτούν το κομμάτι της ημέρας. Και έχω δει και το αντίθετο: παιδιά ικανά, με δυνατότητες, να εγκλωβίζονται στο βάρος της τελειότητας. Να φοβούνται να ξεκινήσουν, γιατί ο στόχος φαίνεται πολύ μεγάλος. Εκεί

χρειάζεται να τους θυμίσουμε κάτι απλό: **καμία μεγάλη επιτυχία δεν χτίστηκε σε μία μέρα.**

Ως μάχιμη φροντιστηριακή εκπαιδευτικός, αλλά κυρίως ως άνθρωπος που βρίσκεται δίπλα στα παιδιά καθημερινά, προσπαθώ να βλέπω το καθένα τους όπως είναι: ως ξεχωριστός άνθρωπος. Να καταλαβαίνω πότε χρειάζεται λίγο παραπάνω σπρώξιμο για να «δώσει» λίγο ακόμα και πότε έχει ανάγκη να το αφήσουμε να κάνει ένα βήμα πίσω. Πότε πρέπει να πιέσω λίγο περισσότερο και πότε να πω: «είναι εντάξει, προχώρα με τον δικό σου ρυθμό». Γιατί **η επιτυχία δεν έχει το ίδιο πρόσωπο για όλους.** Για κάποιον είναι η εισαγωγή στη σχολή που ονειρεύεται. Για κάποιον άλλον είναι να πιστέψει για πρώτη φορά στον εαυτό του. Και, ειλικρινά, καμία από τις δύο δεν είναι μικρότερη.

Αν κάτι θα ήθελα να κρατήσουν οι μαθητές — και ίσως και οι γονείς — από αυτή την περίοδο, είναι να μην υποτιμούν τη δύναμη των μικρών βημάτων. Να εμπιστευτούν τη διαδικασία. **Να δώσουν αξία στην καθημερινή προσπάθεια, ακόμη κι όταν δεν φαίνεται εντυπωσιακή.** Εκεί χτίζεται η αυτοπεποίθηση. Εκεί γεννιέται η αντοχή. Εκεί κρύβεται, τελικά, η μεγάλη επιτυχία.

Και όταν φτάσει εκείνη τη στιγμή της αξιολόγησης, όποια κι αν είναι αυτή, δεν θα μετρήσουν μόνο οι βαθμοί. Θα μετρήσει η διαδρομή. Θα μετρήσει το πόσο μεγάλωσε κάθε παιδί μέσα από αυτήν την προσπάθεια. Αυτό, για μένα — μετά από περισσότερα από 25 χρόνια δίπλα τους — είναι πάντα η μεγαλύτερη επιτυχία.

περί αγωγής
ΜΟΒΑΙΝΑ ΝΑ ΜΟΒΑΙΝΑ
ΦΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟ Π.Ε. - ΚΕΝΤΡΟ ΜΕΛΕΤΗΣ

Μαζί σχεδιάζουμε...Εσύ πετυχαίνεις!!!

ΛΥΚΕΙΟ

Τελική ευθεία

ΓΥΜΝΑΣΙΟ

Προετοιμασία

ΔΗΜΟΤΙΚΟ

Βάσεις

1. Λητούς 4, Βύρωνας
2. Φορμίωνος 151, Καισαριανή

www.fresh.peri-agogis.gr

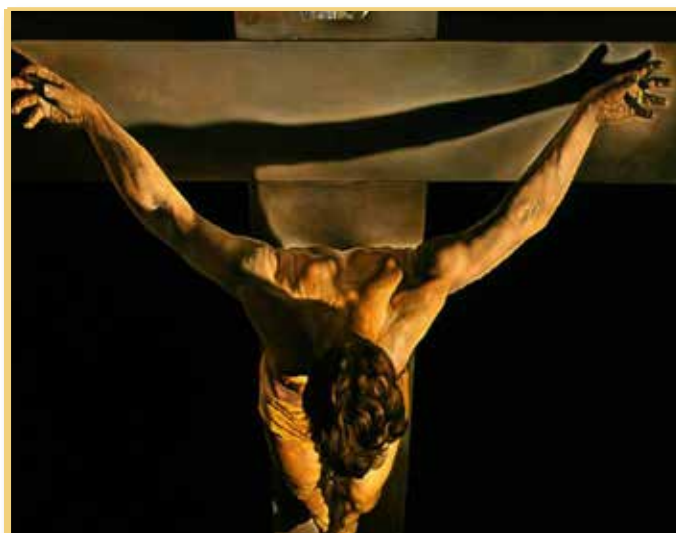

periagogis@gmail.com

Για πληροφορίες καλέστε μας

210-7669059

“Ιησούν ή Βαραββάν;”

Άννα Δημάκη
Φιλολόγος

Τεράστιο ήταν το δίλημμα για τον Πόντιο Πιλάτο! Ποιον να απελευθερώσει; Συμπαθής ο Ιησούς, λιγότερο συμπαθής, έως και αντιπαθής ο Βαραββάς. Ειρηνοποιός ο ένας, υποκινητής επανάστασης ο άλλος. Πάνω σε ένα γαϊδουράκι ο πρώτος, πάνω σε άλογα πολεμικά ο δεύτερος... Όχι, θα έπρεπε η λύση να είναι πιο απλή! Δεν υπάρχει δίλημμα στην ουσία! Αυτό είναι! Για σιγου-

ριά, όμως, ας αποφασίσει ο κόσμος.

Και έπεσε στην παγίδα: ο κόσμος που αποφάσισε εν τέλει ήταν κάτι πολεμοχαρές ορδές - έτσι είναι μέχρι και σήμερα - που δεν μπόρεσαν να αποκωδικοποιήσουν το μήνυμα της αγάπης!

Σταύρωσαν τον αγγελιοφόρο του πιο όμορφου μαντάτου που έφτασε στην ανθρωπότητα, επειδή νόμιζαν ότι όλα λύνονταν με τον πόλεμο - έτσι είναι μέχρι σήμερα...

Πίστεψαν ότι θα απαλλαγούν από τους Ρωμαίους (Δυτικούς) με μάχες και σκοτωμούς... και δεν απηλλάγησαν - μέχρι και σήμερα... Ίσα ίσα, έγιναν οι καλύτεροί τους φίλοι, και τώρα μαζί καταδυναστεύουν την ίδια περιοχή - σήμερα...

Αποκαμωμένη από τις καθημερινές ειδήσεις για βόμβες που πέφτουν αδιακρίτως και ανεξέλεγκτα, για δολοφονίες παιδιών, για ξεκλήρισμα οικογενειών, για πείνα, δίψα, βία, φυλακίσεις, εκτοπισμούς, και τόσα άλλα που χρειάζονται σελιδες ολόκληρες για να γραφούν, κατέληξα στο συμπέρασμα ότι ο Πόντιος Πιλάτος δεν έπρεπε εκείνη τη μέρα να νίψει τας χείρας του! Δεν έπρεπε να αφήσει στην τύχη του τον Χριστό μας, στα χέρια των βαρβάρων που ταλαιπωρούν - μέχρι και σήμερα - τη Μέση Ανατολή! Ή μήπως αυτή η θυσία άνοιξε καινούργιους δρόμους, διδάσκοντάς μας ότι μετά την Σταύρωση έρχεται πάντα η Ανάσταση;

Αυτό είναι μία ερώτηση που θα την απαντήσει η Ιστορία! Και θα ήθελα να γυρνούσε ο χρόνος πίσω, αυτή τη φορά να σταυρωνόταν ο Βαραββάς, και να μην υπήρχαν ξανά τέτοια διλήμματα που από ό,τι φαίνεται έχουν στοιχειώσει την υπόσταση ολόκληρων λαών... Η απάντηση στο δίλημμα είναι: «Ιησούν», τουλάχιστον για αυτό το Πάσχα! Τον έχουμε πολλή ανάγκη - σήμερα...

Καλή Ανάσταση!

της Νίκης Παπουλάκου

αυτά και άλλα.....

Η Βία ζει ανάμεσα μας!

Συνήθως όλοι μιλάμε για ειρήνη, καταδικάζουμε τη βία, ορισμένοι μάλιστα καταφέρνουν κάθε φορά που συμβαίνει ένα περιστατικό βίας. Αναρωτήθηκε ποτέ κάποιος από εμάς, στην καθημερινότητα του, στη συμπεριφορά του, στο σπίτι του, στο περιβάλλον του, στις σχέσεις του, τι ποσοστό ειρήνης, σεβασμού, ήρεμης αντιμετώπισης και επίλυσης διαφορών απολαμβάνει; Γιατί αν δεν ξεκινάμε από εκεί, δεν πρόκειται τίποτα να αλλάξει σε τούτον εδώ τον κόσμο.

Τη βία τη συναντάμε σε κάθε βήμα, στο δρόμο, στη δουλειά, στην οικογένεια, στη σχέση, απλώς δε μάθαμε να την αναγνωρίζουμε και να προσπαθήσουμε να την μετριάσουμε ή να την εξαλείψουμε όπου τη συναντάμε.. Μιλάμε πάντα γενικά, αναφερόμενοι σε γεγονότα και πράξεις βίας που αποκαλύπτονται, έρχονται στο φως της δημοσιότητας. Σωστό να καταδικάζουμε τη βία στα διάφορα περιστατικά που συμβαίνουν στην Κοινωνία και στις μέρες μας μάλιστα ξεπερνούν κάθε φαντασία, όμως μόνο αυτό δε φτάνει. Εμείς τι κάνουμε γι αυτό; Στο δρόμο συναντάς ανθρώπους έτοιμους για το τίποτα να σου επιτεθούν είτε λεκτικά, είτε δια χειρός. Στην οδήγηση, θυμωμένοι κι ετοιμοπόλεμοι οδηγοί στο τιμόνι, με το παραμικρό βρίζουν ή κορνάρουν και κάποιοι είναι να κατέβουν να σε δείρουν.

Τα νέα καθημερινά σκορπούν τρόπο με τις ειδήσεις και με τον τρόπο που τις προβάλλουν. Δεν είναι βία το να ακούς συνέχεια για ασθένειες; Δεν είναι βία η οικονομική ανέχεια, ειδικά των τελευταίων ετών, να μην έχεις να πληρώσεις τους λογαριασμούς σου, να πάρεις τα φάρμακα σου, να στείλεις το παιδί σου φροντιστήριο, κ.ά. πολλά αναγκαία ώστε να ζεις κατά κάποιο τρόπο αξιοπρεπώς; Βία δεν είναι να μένεις άνεργος και να σε αντιμετωπίζουν ρατσιστικά σε όποια πρόσληψη, βλέποντας την ηλικία σου; Η λεηλασία συντάξεων και μισθών και η βίαιη βύθιση του βιοτικού επιπέδου των πολιτών, που επέφερε σοβαρή ψυχική φθορά σε πολλούς, κι αυτό δεν είναι μορφή βίας; Είναι και μάλιστα έχει ψυχικές ανασταράξεις. Όπως και ο ψυχικός βιασμός, η ηθική βλάβη είναι κι αυτή μορφή βίας και μάλιστα μιας βίας που δεν αποτιμάται το μέγεθος της βλάβης που έχει προκαλέσει στον άλλον, μόνο στο περίπου.

Δεν είναι βία όλα αυτά που ανακοινώνονται βαρύνδουπα κατά καιρούς στα ΜΜΕ, ραδιόφωνα και διάφορα σαϊτ του διαδικτύου, συνοδευόμενα από ένα “να δεις τι θα πάθει αν δεν εφαρμόσεις αυτό, ή εκείνο”;

Ξεχάσαμε την κορύφωση της βίας με την έλευση της πανδημίας; Ο “βιασμός”, θα μπορούσαμε να πούμε, εγκλεισμός μας και η απομόνωση από παιδιά και εγγόνια ή φίλους; Δεν ήταν βία η δημιουργία 2 στρατοπέδων, οι εμβολιασμένοι να βλέπουν σαν λεπρό, σαν επικίνδυνο εχθρό τον μη εμβολιασμένο, ακόμα κι αν ήταν δικός τους άνθρωπος; Απίστευτα κι όμως αληθινά. Ο υποχρεωτικός εμβολιασμός δεν ήταν βία, “εκβιασμός”, βιασμός που στιγμάτισε τους άνω των 60 χρόνων και τους επέβαλε και πρόστιμο; Όσα λέγονταν από διάφορα χείλη για τους μη εμβολιασμένους, δεν ήταν ακραίες απόψεις επιβολής βίας και καταπάτησης κάθε δικαιώματος ελευθερίας του ανθρώπου; Βία επικαλυμμένη με το χρυσό χάλι ότι τους έσωζαν με το εμβόλιο. Τώρα το πόσο τους έσωσαν, ο έχων μάτια βλέπει και αφτιά ακούει.

Δυστυχώς, η βία ζει ανάμεσα μας σε κάθε μας βήμα και δεν είναι μόνο τα περιστατικά που βγαίνουν στη δημοσιότητα, και ειδικά στις μέρες μας σε μεγάλη συχνότητα και αγριότητα. Είναι όλα αυτά που προανέφερα και πόσα άλλα που τα αντιμετωπίζουμε καθημερινά χωρίς να δίνουμε ιδιαίτερη σημασία, τα περνάμε απρόσεκτα, λες και τα έχουμε συμπεριλάβει στα δεδομένα της ζωής μας.

Κι είναι στιγμές που λες: Πώς καταντήσαμε/κατάντησαν τη ζωή μας; Μας έκλεψαν το γέλιο, την ξενοιασιά, τα όνειρα για καλύτερες μέρες, τη χαρά, την ελπίδα, τη διασκέδαση, την ανθρώπινη επαφή, τη σκέψη, την κρίση μας, ακόμα και η ανθρωπιά μας αλλοιώθηκε, μεταλλάχτηκε! Και να θυμάστε, δεν πρόκειται να αλλάξει κάτι από όλα αυτά, εάν ο καθένας από εμάς δεν αλλάξει τον τρόπο που βλέπει και κρίνει τα πράγματα, δεν αλλάξει τρόπο και στάση ζωής απέναντι σε όλα! Ευτυχώς υπάρχει μια μικρή μερίδα ανθρώπων που αγωνίζεται μέσα σε όλα αυτά και αντιστέκεται όσο μπορεί. Επανεκκίνηση εδώ και τώρα λοιπόν και στα πλαίσια του δυνατού να αγωνιστούμε όλοι και να βγάλουμε τη βία από τη ζωή μας!

ΤΑ ΣΤΕΝΑ ΠΙΟ... ΣΤΕΝΑ

Του **Γιώργου Βούλγαρη**
Ηθοποιού, Θεατρικού Σκηνοθέτη

Βουλγαροκτόνος

Ζούμε σε μια εποχή όπου η κάθε μορφή βίας και αδικίας δεν μας σοκάρουν πια. Όχι επειδή εξαφανίστηκαν, αλλά επειδή έγιναν καθημερινότητα. Σκεφτείτε πόσα από αυτά “ρουφάμε” κάθε μέρα. Εικόνες πολέμων, αστυνομικής αυθαιρέσις, κοινωνικής ανισότητας, γυναικοκτονίες, “εργατικά” ατυχήματα, ανήλικοι που σκοτώνουν ο ένας τον άλλο, που βαιοπραγούν το ένα στο άλλο, εικόνες προσφυγικών ναυαγίων, κλιματικής κρίσης και καταστροφών, εικόνες θεσμικής αναληψίας, έμμεσης προτροπής στη βία από πολιτικούς, περνούν μπροστά από τα μάτια μας με την ίδια ευκολία που περνά ένα διαφημιστικό διάλειμμα. Κάνουμε scroll, ίσως μουρμουρίζουμε ένα «τι να κάνεις», και συνεχίζουμε. Αυτό δεν είναι ουδετερότητα. Είναι ανοσία.

Είμαστε Εθισμένοι στην οδύνη

Τα τελευταία χρόνια ζούμε σε καθεστώς διαρκούς κρίσης: πανδημία, πόλεμοι, ενεργειακή ακρίβεια, κλιματική καταστροφή. Όταν όλα παρουσιάζονται ως επειγόντα, τίποτα δεν παραμένει πραγματικά επειγόν. Η υπερφόρτωση πληροφορίας δεν μας ενημερώνει, μας μουδιάζει. Ο άνθρωπος εγκέφαλος απλώς δεν αντέχει να νιώθει διαρκώς οργή και θλίψη. Έτσι, για να επιβιώσει, απενεργοποιείται.

Αυτή η απενεργοποίηση όμως έχει κοινωνικές και πολιτικές συνέπειες. Όταν συνηθίζεις τη φρικη, γίνεσαι πιο εύκολα διαχειρίσιμος.

Στην Ελλάδα, η ανοσία αυτή δεν είναι θεωρητική, είναι χειροπιαστή. Είναι τα Τέμπη, όπου δεκάδες άνθρωποι χάθηκαν και η συζήτηση μετατοπίστηκε γρήγορα από τις ευθύνες στην επικοινωνιακή διαχείριση. Είναι οι επαναλαμβανόμενες καταγγελίες για αστυνομική βία που σπάνια καταλήγουν σε ουσιαστική λογοδοσία. Είναι οι παρακολουθήσεις πολιτικών και δημοσιογράφων, που αντιμετωπίστηκαν περισσότερο ως επικοινωνιακό πρόβλημα

παρά ως θεσμικός σεισμός και λυσά το (πολιτικά πάντα) το φασιστικό σκυλί Άδωνις Γεωργιάδης να μας πείσει ότι είναι πταίσμα

Είναι τα ναυάγια στο Αιγαίο, με νεκρούς πρόσφυγες που μετατρέπονται σε αριθμούς και η συζήτηση εξαντλείται στο αν «φυλάμε καλά τα σύνορα». Όταν ο θάνατος γίνεται στατιστικό και η ανθρώπινη ζωή υποσημείωση, κάτι έχει ήδη σαπίσει. Είναι οι τραγωδίες που συνέβησαν στην Ρουμανία με τους φιλάθλους του Π.Α.Ο.Κ. και την βιομηχανία “ΒΙΟΛΑΝΤΑ” με τις 5 γυναίκες.

Είναι η συνεχής αναπαραγωγή εικόνων πολέμου από τα τηλεοπτικά κανάλια που δεν λειτουργούν μόνο ως ενημέρωση αλλά να καταλήγει να γίνεται μηχανισμός πρόκλησης φόβου. Όταν τα ίδια πλάνα παίζουν ξανά και ξανά, αποκομμένα από ουσιαστική ανάλυση ή πλαίσιο, το αποτέλεσμα δεν είναι καλύτερη κατανόηση της πραγματικότητας, αλλά μια διαρκής αίσθηση απειλής.

Μέσα σε μια κοινωνία που ήδη ρουφάει βία με το καλαμάκι, είναι αδιανόητο τα κανάλια να παίζουν σε λούπα τη στιγμή ενός θανατηφόρου δυστυχήματος, ή την στιγμή που ένας 20 χρόνος καταρρέει νεκρός μπροστά σε ένα κάδο σκουπιδιών μετά από μαχαίρωμα, μετατρέποντας την ανθρώπινη απώλεια σε τηλεοπτικό προϊόν. Δεν είναι ενημέρωση, είναι μια ωμή εκμετάλλευση του πόνου, που δεν προσθέτει καμία γνώση αλλά εξοικειώνει τον θεατή με τον θάνατο, σαν να είναι απλό θέαμα. Όταν η τραγωδία γίνεται ριπλέι, χάνεται η ενσυναίσθηση και κανονικοποιείται η βία - και αυτό είναι ίσως το πιο επικίνδυνο δυστύχημα απ' όλα.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη δεν εφηύρε τη βία ή την αδικία, αλλά τις διαχειρίστηκε με έναν τρόπο που ενισχύει την κοινωνική αναισθησία. Με έμφραση στην επικοινωνία αντί στη λογοδοσία, με τη συστηματική υποβάθμιση σκανδάλων, με την κανονικοποίηση της φρόσης «έγιναν λάθη», λες και μιλάμε

για τυπογραφικά και όχι για ζωές.

Όταν η εξουσία στέλνει το μήνυμα ότι «όλα είναι υπό έλεγχο» ενώ προφανώς δεν είναι, εκπαιδεύει την κοινωνία να αποδέχεται το απαράδεκτο. Και όταν αυτό επαναλαμβάνεται αρκετές φορές, παύουμε να περιμένουμε δικαιοσύνη. Αρκούμαστε στη διαχείριση της ζημιάς.

Από την αγανάκτηση στην παραιτήση

Υπήρξε θυμός. Υπήρξαν διαδηλώσεις. Υπήρξαν φωνές. Αλλά η επανάληψη κουράζει. Η οργή, όταν δεν βρίσκει διέξοδο, μετατρέπεται σε κυνισμό. Και ο κυνισμός είναι ο καλύτερος σύμμαχος κάθε αυταρχισμού. Μια κοινωνία που δεν πιστεύει ότι κάτι αλλάζει, σταματά να προσπαθεί.

Έτσι, η αδικία παύει να μας εξοργίζει και αρχίζει να μας φαίνεται «αναπόφευκτη». Αυτό είναι το πιο επικίνδυνο στάδιο: όχι η καταστολή, αλλά η εσωτερικεύση της.

Η κανονικοποίηση του αφύσικου

Όταν η κοινωνική ανισότητα παρουσιάζεται ως φυσικός νόμος, όταν η εργασία χωρίς δικαιώματα βαφτίζεται «ευελιξία», όταν η φήμιση της κριτικής θεωρείται «τάξη και ασφάλεια», τότε δεν έχουμε απλώς πρόβλημα πολιτικής. Έχουμε πρόβλημα αξιών.

Η βία δεν χρειάζεται πλέον να επιβάλλεται ωμά. Αρκεί να θεωρείται φυσιολογική.

Η ανοσία στη βία και την αδικία δεν είναι ένδειξη ωριμότητας, αλλά εξάντλησης και φόβου. Αν όμως την αποδεχτούμε ως νέα κανονικότητα, τότε δεν θα χρειαστεί καν να μας στερηθούν δικαιώματα. Θα τα έχουμε ήδη παραδώσει μόνοι μας.

Άντε τώρα ας ξεσηκωθούμε για την πασχάλινη διαφήμιση του Jumbo, γιατί για αυτά είμαστε!

Όπως η Βούλτεψη, έτσι και εμείς, “Κάνουμε τα στενά πιο... στενά”!

ΛΑΖΑΡΟΥ ΜΝΗΜΗ

Χρόνια έψαχνα, κι' ακόμα ψάχνω,
έναν φίλο για να βρω,
όπως ο Λάζαρος εκείνος.
Τίποτα όμως!
Χαθήκαν οι θαυματουργοί
ή ήταν παραμύθι;

Όσες φορές κι' αν έστησα καρτέρι
πάνω απ' τους τάφους εκείνων,
υπόσχεση που είχαν λάβει
για φωτεινή ανάσταση,
ποτέ δεν άκουσα το «δεύρο έξω».
Τα μνημόσυνα συνεχίζονται!

Ρώτησα τους ειδήμονες,
τους τελετάρχες των ετησίων αναστάσεων,
και με γλυκειά φωνή μου είπαν:
«Περίμενε και προσευχήσου,
θα 'ρθεί μια δεύτερη ζωή!»
Έσκαφα στο χρόνο το βάθος,
καμιά ανάσταση δεν βρήκα,
κανείς δεν έζησε για δεύτερη φορά!

Όσπου μια μέρα,
στο κέντρο της πόλης,
σ' ένα στενό,
πιο πέρα απ' την πλατεία,
που τη φτώχεια τους είχαν απλωμένη
άνεργοι και μετανάστες,
συνάντησα τον Ποιητή,
αυτόν, που όλοι λέγανε τρελό,
τον αποσυνάγωγο των σαλονιών
της καθωσπρέπει ποιήσης
και μ' όλο τον καημό μου ρώτησα:
«Θα βρούμε κάποτε αυτόν
που θα μας αναστήσει;»
Βαθιά με κοίταξε στα μάτια
και με φωνή που θύμιζε
τον ερχομό της Άνοιξης, μου είπε:
«Δεν θα βρεθεί ποτέ, κανείς,
κανέναν ν' αναστήσει!
Η ίδια σου η ζωή και η ανάστασή σου,
πίστεψέ με και πες το και στους άλλους,
μέσα στα χέρια τα δικά σας είναι.
Προσέξτε,
μη σας κόψουνε τα χέρια!»

11. 04. 2025
Δημήτρης Βασιλείου

Ό,τι έσπασε μπορεί να ξαναενωθεί

Του **Γιώργου Βούλγαρη**
Ηθοποιού, Θεατρικού Σκηνοθέτη

Το Πάσχα δεν έρχεται απλώς σαν γιορτή· έρχεται σαν ρήγμα μέσα στον χρόνο. **Σαν μια σιωπηλή κραυγή** που σκίζει το σκοτάδι και ψιθυρίζει ότι τίποτα δεν τελειώνει εκεί που νομίζουμε.

Είναι η στιγμή που η νύχτα βαραίνει περισσότερο από ποτέ - λίγο πριν λυγίσει. **Η στιγμή που η ανθρώπινη ψυχή στέκεται απέναντι στον πόνο της**, γυμνή, χωρίς άμυνες, χωρίς ψευδοισθήσεις. **Η θυσία δεν είναι μια μακρινή ιστορία**· είναι κάθε πληγή που δεν έκλεισε, κάθε απώλεια που μας σημάδεψε, κάθε φόβος που μάθαμε να κουβαλάμε σιωπηλά.

Και ύστερα... έρχεται το φως.

Όχι εκκωφαντικά, όχι θριαμβευτικά στην αρχή - αλλά σαν μια σπίθα που επιμένει. **Σαν μια ανάσα μέσα στις στάχτες**. Η Ανάσταση δεν είναι απλώς ένα θαύμα· είναι μια υπόσχεση. Ότι, ό,τι έσπασε μπορεί να ξαναενωθεί. Ότι, ό,τι χάθηκε μπορεί να ξαναγεννηθεί. Ότι ακόμη και μέσα στο βαθύτερο σκοτάδι, υπάρχει ένας παλμός που αρνείται να σβήσει.

Σε αυτά τα δύσκολα χρόνια - Τα χρόνια της χειρότερης κυβέρνησης της μεταπολίτευσης, το Καθεστώς του Κιριάκου Μητσοτάκη τα χρόνια φτώχειας, πολέμου, ανασφάλειας και απογοήτευσης - που πολλοί νιώθουμε πως χάσαμε ένα κομμάτι του εαυτού μας, εύχομαι αυτό το φως να γίνει κάτι περισσότερο από σύμβολο. Να γίνει επιστροφή. Να γίνει μνήμη του ποιοι ήμασταν πριν κουραστούμε, πριν φοβηθούμε, πριν συμβιβαστούμε.

Το Πάσχα είναι η υπενθύμιση πως η ζωή δεν μετριέται μόνο στις χαρές, αλλά και στις πληγές που άντεξαν να γίνουν φως. Είναι η στιγμή που ο άνθρωπος καλείται να συγχωρήσει - όχι γιατί είναι εύκολο, αλλά γιατί είναι λυτρωτικό. Να αγαπήσει - όχι γιατί δεν φοβάται, αλλά γιατί επιλέγει να υπερβεί τον φόβο.

Και ίσως, εκεί, μέσα σε ένα κερί που τρεμοπαίζει στη νύχτα, να κρύβεται όλη η αλήθεια: πως το φως δεν έρχεται για να διώξει απλώς το σκοτάδι - έρχεται για να μας θυμίσει ότι, ακόμη και χαμένοι, **δεν πάσαμε ποτέ να το κουβαλάμε μέσα μας.**

**Καλό ευλογημένο πέραςμα (Πάσχα)
και Καλή Ανάσταση!
ΥΓΕΙΑ και ΕΙΡΗΝΗ επιτέλους!**

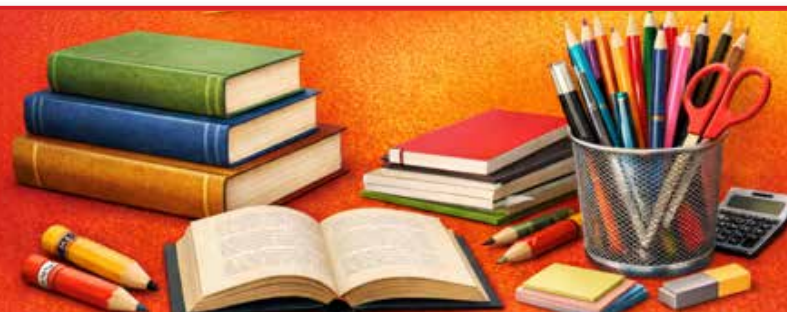

ΜΠΑΖΑΡ 50%

Κάθε βιβλίο μια ιστορία,
κάθε αγορά μια ευκαιρία.

**Βιβλία ενηλίκων – παιδικά
& χαρτικά**

στη μισή τιμή.

ΗΓωνιάτουΒιβλίου
ΧΡΕΜΩΝΙΔΟΥ 63, ΒΥΡΩΝΑΣ

✉ hgoniatoubibliou@gmail.com

☎ **210 7664052**
☎ **694 7523090**

Η Αρμονία της Αταξίας

Ποιητική συλλογή - χαϊκού
του **Αλέξανδρου Στεφόπουλου**

«Ο ελάχιστος ύπνος περιέχει την αιωνιότητα της ανυπαρξίας
Η ελάχιστη υποτέλεια περιέχει όλα τα δεσμά
Η ελάχιστη σταγόνα περιέχει όλες τις καταγιγίδες

Το ελάχιστο δέντρο περιέχει όλα τα δάση
Το ελάχιστο μείδιωμα περιέχει όλη την ομορφιά
Η ελάχιστη αναρχία περιέχει όλη την Ελευθερία»
Αλέξανδρος Στεφόπουλος

Ο **Αλέξανδρος Στεφόπουλος** (στιχουργός - ποιητής - συγγραφέας) γεννήθηκε το 1960 στο Μεσολόγγι από γονείς αγρότες. Μεγάλωσε σ' ένα χωράφι βλέποντας τις μυγδαλιές ν' αφηφούν τον Χειμώνα και τις παπαρούνες να ερωτεύονται την Άνοιξη. Βιοπορίστηκε από πλήθος επαγγελματιών, χειρωνακτικών και μη. Απ' το 1968 ζει στην Αθήνα.

- Συντάκτης στο περιοδικό "Δίφωνο" (2002 - 2004)
- 10 χρόνια ραδιόφωνο (902 αριστερά στα fm, Αιγαίο 88,3 fm και αλλού)
- Ηθοποιός στο δημοτικό Θέατρο Ν. Ιωνίας- Αθήνα (1988 - 1993)
- Ερασιτέχνης Φωτογράφος

ΒΙΒΛΙΑ

- **Αυγούστου Άτι** (1991).
- **Τα Κοτσούφια Φτάνουν Στην Πόλη** (εκδόσεις Διάφορος, 2019).
- **Το Κλουβί και τ' Αηδόνι** (εκδόσεις Ανεμολόγιο, 2022)

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

- **Κρυφό Παράθυρο** (Μετρονόμος 2022)
- **Άλλες Θάλασσες** (Καθρέφτης 2023)
- **Άλλώς η Εκδρομή** (Καθρέφτης 2025)
- **Περιμένοντας Έναν Φίλο** (Όγδοο 2025)

Φωτογραφίες: Δημήτρης Στεφόπουλος

Παρουσίαση της ποιητικής συλλογής - χαϊκού «Η Αρμονία της Αταξίας»

Το Σάββατο 31 Ιανουαρίου, στο φιλόξενο χώρο του βιβλιοπωλείου Booking Hill στη Δάφνη, πραγματοποιήθηκε η παρουσίαση της ποιητικής συλλογής - χαϊκού του Αλέξανδρου Στεφόπουλου με τίτλο «Η Αρμονία της Αταξίας», από τις εκδόσεις Γραφή.

Η εκδήλωση συγκέντρωσε φίλους της ποίησης και του βιβλίου, οι οποίοι είχαν την ευκαιρία να γνωρίσουν από κοντά το έργο και τη δημιουργική φιλοσοφία του συγγραφέα. Για το βιβλίο μίλησαν η Τζίνα Καρβουνάκη, Διαπιστευμένη Εκπρόσωπος του Διεθνούς Ποιητικού Διαγωνισμού Nosside (UNESCO), καθώς και ο Ραφαήλ Πυλαρινός, Διευθυντής Ορχήστρας, προσεγγίζοντας την ποιητική συλλογή από διαφορετικές, αλλά συμπληρωματικές οπτικές.

Την παρουσίαση πλαισίωσε μουσικά στο πιάνο ο συνθέτης Νίκος Πιπλόγλου, δημιουργώντας μια ατμόσφαιρα που ανέδειξε τον στοχαστικό και εσωτερικό χαρακτήρα των χαϊκού του βιβλίου, συνδένοντας αρμονικά τη μουσική με τον λόγο.

Η «Αρμονία της Αταξίας» είναι μια ποιητική συλλογή που κινείται στα όρια της σιωπής και της λέξης. Με τη λιτότητα που χαρακτηρίζει το χαϊκού, ο Αλέξανδρος Στεφόπουλος επιχειρεί να αποτυπώσει την ουσία της ύπαρξης, εκεί όπου η αταξία μετατρέπεται σε νόημα και η αναρχία σε πράξη ελευθερίας. Πρόκειται για ένα έργο που προσκαλεί τον αναγνώστη σε μια βαθιά προσωπική ανάγνωση, αφήνοντας χώρο για σκέψη, συναίσθημα και εσωτερικό διάλογο.

Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε μέσα σε θερμό και φιλικό κλίμα, με τον συγγραφέα να υπογράφει αντίτυπα του βιβλίου και να συνομιλεί με το κοινό.

Πηγή: <https://www.graphi.gr/articles/>

Αστρων γιγυρισματα

Φίλες και φίλοι μου καλό μήνα. Ο Απρίλης ξεκινά με μια εκρηκτική πανσέληνο στον Ζυγό στις 2 Απριλίου στην 13η μοίρα και στις 17 Απριλίου έχουμε την Νέα Σελήνη στην 28η του Κριού με μια επαναστατική σύνοδο με τον Χείρωνα, ζύνοντας ανοικτές πληγές προσπαθώντας να τις επούλωσει, με ότι αυτό συνεπάγεται. Καλή Ανάσταση με υγεία και αγάπη!

Του Μιχάλη Κλαδίτη - ερευνητή ψυχολογικής αστρολογίας
Για προσωπική συνεδρία: 6980135602

Κριός

Φυσικά ο μήνας αυτός δικαιοματικά είναι δικός σας, με επαφές, γνωριμίες, επικοινωνίες. Πολλά φεύγουν, τελειώνουν και πολλά άλλα έρχονται και ξεκινούν. Όλα είναι στο χέρι σας Κριού!

Ταύρος

Εντατικά μαθήματα πίεσης και άγχους, με εσάς στην μέση να προσπαθείτε να ισορροπήσετε. Όλα θα έχουν και αναβολές και ανατροπές και καθυστερήσεις. Εσείς όμως προσπαθείτε πάντα.

Δίδυμοι

Έχει πολλά εξάγωνα ο μήνας για εσάς Δίδυμοι και είστε έτοιμοι να αρπάξετε τις ευκαιρίες που θα περάσουν και θα είναι πολλές! Επαγγελματικά, οικονομικά αλλά και αισθηματικά είναι υπέρ σας.

Καρκίνος

Διεύρυνση των οριζώντων για εσάς Καρκίνοι, που παραδοσιακά έχετε μια δυσκολία στην επαφή με ξένο κόσμο, με ξένα μέρη, με στιδήποτε δεν είναι γνώριμο, μα τώρα έχετε τα εχέγγυα για όλα.

Λέων

Δύναμη, αποφασιστικότητα και δημιουργία είναι οι αρετές σας. Τώρα προσθέστε σ' όλα αυτά γοητεία και κοινωνικότητα αλλά και κάποια όρια στις κινήσεις σας.

Παρθένος

Το πιο σημαντικό για εσάς φίλοι Παρθένοι, είναι να έχετε δίπλα σας σημαντικούς ανθρώπους και να αισθάνεστε κι εσείς το ίδιο σημαντικοί για εκείνους. Αυτό θα είναι τώρα το διακύβευμα για τον Απρίλιο και εύχομαι να επιτευχθεί.

Ζυγός

Ο μήνας αρχίζει με την εκρηκτική πανσέληνο στο ζώδιο σας κι ένας καθρέφτης έρχεται να σας υπενθυμίσει ποιοι είστε, από που ξεκινήσατε, που πάτε και κυρίως τι θέλετε από την ζωή.

Σκορπιός

Σκέψεις, πράξεις και αποτέλεσμα είναι τα τρία θέματα που θα σας απασχολήσουν αυτόν τον μήνα, μέσα από διεργασίες που θα κάνετε με τον εαυτό σας. Θέλει αρετή και τόλμη η ζωή.

Τοξότης

Αυτός είναι ένας μήνας που θα έχετε επαγγελματική διέγερση, συνεργασίες, συμφωνίες, επαφές, σχέδια, οράματα, οργάνωση, τάξη. Όμως, το μυστικό κρύβεται στην καλή δικτύωση κι επικοινωνία.

Αιγόκερως

Ένα απόκρυφο θέμα φωτίζεται και ζητά λύση, οπότε θέλει να έχετε ανοικτό μυαλό και σκέψη ξεκάθαρη για να το δείτε, να το διαχειριστείτε και να ηρεμήσετε. Εσείς βάζετε τα όρια σε όλα.

Υδροχόος

Χρειάζεστε ηρεμία, γαλήνη και προγραμματισμό σε όλες σας τις υποθέσεις σας, γιατί κάπου έχει χαθεί η μπάλα στην καθημερινή ζωή, κυρίως με το συναίσθημα. Εκεί υπάρχει μεγάλο μπέρδεμα.

Ιχθύς

Προσοχή σε λόγια και κινήσεις γιατί υπάρχει κίνδυνος παρεξηγήσεων. Έντονη κοινωνικότητα αλλά και κινητικότητα που έχει και πολλά τυχερά και στα αισθηματικά και στα επαγγελματικά σας, μετά από πολύ καιρό στασιμότητας.

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 693 247 2334

Σεφ Λεωνίδα Φραντζολά

ΑΛΟΙΦΕΣ για ένα πλούσιο πασχαλινό τραπέζι

ΤΖΑΤΖΙΚΙ

1 κιλό γιαούρτι, σκόρδο κατά το δοκούν, ούζο, ελαιόλαδο, άνηθο, αγουόρι (ξυμμένο και αλατισμένο, σε σουρωτήρι από την προηγούμενη μέρα).

ΤΥΡΟΚΑΥΤΕΡΗ

Ανθότυρο, φέτα, γιαούρτι, σκόρδο, καυτερή πιπεριά «μπούκοβο», πιπεριά Φλωρίνης, μαϊντανό, ελαιόλαδο και ξύδι.

ΧΟΥΜΟΥΣ

Ρεβίθια βρασμένα πουρές, ταχίνι, λεμόνι, σκόρδο, ελαιόλαδο, αλάτι, πιπερί, σουμάκ (αν δεν έχετε σουμάκ προσθέστε κύμινο και κάρυ)

ΜΕΛΙΤΖΑΝΟΣΑΛΑΤΑ

Ψητή μελιτζάνα σουρωμένη, πιπεριά Φλωρίνης, ξύδι, ελαιόλαδο, μαϊντανό, σκόρδο, κρεμμύδι

Προσθέστε στο τραπέζι σας καλοτηγανισμένες πατατοούλες, πλούσια χωριάτικη σαλάτα, μελιτζάνες σαγανάκι με σάλτσα βασιλικού και τέλος για ένα εξαιρετικό κλεισίμο σας προτείνω ένα ανάλαφρο TIRAMISU!

ΤΖΑΤΖΙΚΙ

ΤΥΡΟΚΑΥΤΕΡΗ

ΧΟΥΜΟΥΣ

ΜΕΛΙΤΖΑΝΟΣΑΛΑΤΑ

ΣΤΑΘΕΡΑ ΣΗΜΕΙΑ ΠΟΥ ΘΑ ΒΡΕΙΤΕ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Θα τη βρείτε σε όλους τους διαφημιζόμενους επαγγελματίες, στα Δημαρχεία και σε δημόσιες υπηρεσίες (ΚΕΠ, ΟΑΕΔ, κλπ)

- **ΤΟ ΔΙΚΤΑΜΟ** - Καραλή & Δημητρίου 63, Τ. 210 7658530
- **ΛΥΚΟΥΔΗΣ τυροκομικά** - Ιθώμης 16, Βύρωνας, 210 7610107
- **ΚΟΝΤΟΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ** - Αγ. Σοφίας 9 & Χρ.Σμύρνης, Βύρωνας, Τ. 210 7601661
- **MINI 13** mini market & coffee delivery - Δαυλείας 13, Βύρωνας, 213 0105906
- **ΚΑΤΣΙΚΑΚΙΑ** - Λεωφ. Καρέα 96, Καρέας 210 7669222 - 210 7651414
- **ΔΕΝ ΞΕΡΩ - Καφενείο**
- Πλατεία Σμύρνης 3 - Βύρωνας
- **ΚΑΦΕΝΕΔΑΚΙ ΕΞΑΡΧΟΣ** - Φορμίωνος 92, 213 02.93.263-4
- **ΤΑΒΕΡΝΑ Ο ΠΙΕΖΟΔΡΟΜΟΣ** - Λάσκου 31, Παγκράτι, 210 7655592
- **ΤΟ ΤΡΙΓΩΝΟ - Καφέ Ουζερί** - Π. Τσαλδάρη 15-25, Τ. 210 7646732
- Πλατεία Ειρήνης, Βύρωνας
- **ΒΥΡΩΝ ΚΑΦΕΝΕΙΟ - ΟΥΖΕΡΙ** - Ερμού 32, Πλατεία Φατσέα, Βύρωνας, Τηλ: 21 0766 8752
- **LOLITA-Cocktails&More**
- Βοσπόρου & Τασαούλων 86 Βύρωνας -Τ. 210 764 4665
- **CHICKEN FRESH** - Νικηφοριδίη 2, Βύρωνας Τ. 210 765 8542
- **ΑΓΑΘΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ** - Ευαγγελικής Σχολής 12 Πλ. Αγίου Λαζάρου, 213 0457829
- **ΝΙΚΟΛΙΑ Ασφαλιστικό Πρακτορείο** - Νεαπόλεως 29, Βύρωνας, Τ. 210 7641106
- **ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΡΟΥΛΑ ΜΑΚΡΗ** -Καρέας, 210 7600150
- -Βύρωνας, 210 7626623
- -Παγκράτι, 210 7010660
- -Παγκράτι, 210 7520100
- **ΤΟ ΘΕΜΑ βιβλιοπωλεία** -Φιλολάου 62, 210 7569400
- -Κύπρου 6, 210 7609490
- -Π.Τσαλδάρη 30, 210 7642809
- **Η ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ** - Βιβλία - Χαρτικά, Βύρωνας Χρειαμνίδου 63, Τ. 210 7664052

Καλό Πάσχα!

Το όνειρό μας... το μεράκι μας... το δικό μας τεφτέρι! Το ζεστό μαχαζι με τους όμορφους και γελατούς ανθρώπους, το άφογο έρβις και τους υπέροχους μεζέδες σε προσιτές τιμές!

Βουτζά 21 & Καισαρείας,
Βύρωνας
Τηλ: 210 7656393

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΚΑ ΣΤΑ ΚΑΦΕΡΙΑ
Ο ΞΑΒΙΣ
ΜΟΝΟ ΕΩΣ ΤΑ ΚΑΦΕΡΙΑ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΚΑ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ!!!
ΓΟΥΤ ΔΕ ΦΑΚΙ!!!

delivery 12:00 - 01:00 (ελαχ. παραγγελία 6,00€)
αρχιμήδους 1, παγκράτι (πλ. πλαστήρα)
τηλ. 210 75 660 66 | 6944 559 651

Coffee Bar Spirits & more

Καραολή & Δημητρίου 61
Τ. 211 4086936

ο πεζόδρομος
Παραδοσιακή Ταβέρνα

Λάσκου 31, Παγκράτι
Τηλ. 210 76 55 592

Garden Eco
ΓΕΩΠΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΒΥΡΩΝΑΣ

Φλέμιγκ 59 & Καραολή Δημητρίου,
Τ. 210 7657 457 - 6945 948 193
www.gardeneco.gr

- Άνθη
- Φυτά
- Σπόροι
- Χώμα
- Γλάστρες
- Λιπάσματα
- Γεωργικά φάρμακα
- Εργαλεία Κήπου
- Αυτόματο Πότισμα

PET SHOP KIBWOTOS

Τροφές - Αξεσουάρ - Καλλωπισμός
Καραολή & Δημητρίου 22Α
Βύρωνας - Τηλ. 213 0035921
Kivotos Pet Shop
kivotospets@gmail.com

ΦΡΟΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΣΙΒΓΟΥΛΗΣ
εμπόριο φρούτων & λαχανικών

αλόφραστα προϊόντα της μανάρας γής
Συβριασαρίου 1-3 & Κολοκοτρώνη
Στην πόρτα σας με ένα τηλεφώνημα
Βύρωνας - τηλ. 210 7642550
Υμηττός - τηλ. 210 7625791
Άνω Ηλιοπούλη - τηλ. 210 9731646

mini market
MINI - MARKET & COFFEE DELIVERY

Παραδίδουμε όλα τα είδη mini market!

DELIVERY
213 010 5906
Δαυλείας 13 Βύρωνας

Lollipop nail bar

ΜΑΝΙΚΙΟΥΡ - ΠΕΝΤΙΚΙΟΥΡ
Λ. Κύπρου 76 - 78, Βύρωνας
Τηλ. 216 9002 754

ΑΡΤΟΠΟΙΙΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ
Αριστοποίηση

• ΠΥΡΡΩΝΟΣ 48, ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ, ΤΗΛ.: 210 9932458
• ΑΓ. ΣΟΦΙΑΣ 1-3, ΒΥΡΩΝΑΣ, ΤΗΛ.: 210 7657570

ΕΙΔΗ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ - ΧΑΡΤΙΚΑ
Εξοπλισμοί καταστημάτων

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΤΕΡΓΙΟΥ
Χαρτικά, Απορρυπαντικά, Πλαστικές σακούλες
Είδη σπιτιού, Καλλυντικά
Μαγνησίας 63, Βύρωνας
Τ. 210 7667163 - 6944580257

Τα αγαθά της φύσης
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟ

Ευαγγελικής Σχολής 12 - Βύρωνας
Πλατεία Αγίου Λαζάρου
Τηλ.: 213 0457829
www.taagathatissifysis.gr

Τοπικές ποικιλίες κρασιών που ξεχωρίζουν, από όλη την Ελλάδα!

ΤΣΙΠΟΥΡΟ, ΡΑΚΗ, ΡΑΚΟΜΕΛΟ, ΟΥΖΟ

Μεγάλη ποικιλία σε εμφιαλωμένα

Το Οινοπωλείο Της Αγοράς

Ιθώμης 9, Αγορά Βύρωνας, τηλ. 211 7152524
To Οινοπωλείο Της Αγοράς @to_oinopwleion_ths_agoras

ΠΛΑΚΕΤΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
Ειδικός Παθολόγος MD
Πτυχιούχος Πανεπιστημίου Αθηνών

Χρυσ. Σμύρνης & Παν. Τσαλδάρη 24
Βύρωνας, 2ος όρ.
Τ./Φ. 210 7641302 - Κ. 6944 733 796
e-mail: pplaketas@gmail.com

ΓΡΑΡΙΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙΑΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ Έως ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ: 09.00 - 13.00
ΔΕΥΤΕΡΑ Έως ΠΕΜΠΤΗ: 17.00 - 21.00
ΣΑΒΒΑΤΟ ΚΑΤΟΠΙΝ ΠΑΝΤΕΒΟΥ

ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ MD
Πνευμονολόγος
Φυματιολόγος

Σειρήνων 18-22
Βύρωνας, 1ος όρ.
τηλ. 211 1112100
κιν. 6944 573838
e-mail: machispil@yahoo.gr

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤ.: καθημερινά με ραντεβού

ΑΝΤΩΝΗΣ Π. ΖΑΦΕΙΡΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ
ΠΑΙΔΟΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ
5:00 - 8:30 μ.μ.

ΙΑΤΡΕΙΟ:
Νικηφοριδής 27, Παγκράτι
Τ. 210 7669722 - 6977 344697

Ευαγγελία Δανιήλ
ΠΝΕΥΜΟΝΟΛΟΓΟΣ
ΦΥΜΑΤΙΟΛΟΓΟΣ

ΙΑΤΡΕΙΟ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΟΣ

Δέχεται καθημερινά
5:00 - 9:00 μ.μ.

ΙΑΤΡΕΙΟ:
Φρόνης 55, Παγκράτι
Τ. 210 7560361 - 6944 566834

amica
Woman's Fashion

Ρούλα Ξιμητήρη
Παναγιωτοπούλου

Κύπρου 111-113, Βύρωνας
210 7608706 - 210 7652706
amica.donna@gmail.com
AMICA Roula Ximitiri

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ SERVICES

SERVICE - ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ - ΕΜΠΟΡΙΑ

Βασίλης Χαράλαμποπούλος
Καίσαρεια 36-42, Βύρωνας, ☎ 210 7643801 - 6973562080
info@xaralampoulosservices.gr

Βιοζέττα
Ανθοπωλείο

Χρυσωνίδου 56, Βύρωνας
2107646249 - 6944415604
Ελένη Τσούμπανη
toubpane

Χειροποίητες Λαμπάδες

Η ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
βιβλιοχαρτοπωλείο

ΒΙΒΛΙΑ - ΣΧΟΛΙΚΑ - ΕΙΔΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ ΜΑΡΙΑ
Χρυσωνίδου 63 - Βύρωνας
Τηλ. / Fax : 210 7664052
hgoniatoubibliou@gmail.com

Καλό Πάσχα!

δήμος & ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Στηρίζουμε τις επιχειρήσεις της γειτονιάς μας

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑΣ Α.Ε. Ο.Τ.Α.

ΑΕ ΟΤΑ
ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑΣ

Με υπευθυνότητα & εμπειρία αναλαμβάνουμε:

- Κατασκευές Μνημείων
- Κοπή & Επεξεργασία Μαρμάρων (κατόπιν παραγγελίας)
- Μνημόσυνα / Υπηρεσίες κυλικείου
- Αναμμα Κανδηλίων & περιποίηση μνημείων
- Στολισμούς

Πληροφορίες στα γραφεία μας εντός του Δημοτικού Κοιμητηρίου ή στο τηλέφωνο 2107641774

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ 17
(εντός Κοιμητηρίου Βύρωνας) 16233 ΒΥΡΩΝΑΣ
Τ.:2107641774 F.:2107656666 Email: deadb@otenet.gr

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΗΡΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ

“Το Ιδιαίτερο”
Μπάμπης Κοτούλας

- Δίσκοι μνημοσύνων
- Τσαντάκια
- Σακουλάκια
- Κουβέρ
- Τσουρέκια - Κέικ
- Προγράμματα αναγγελίας
- Ανθοστολισμοί
- Σέρβις

Ηρώς Κωνσταντοπούλου 79 & Νεοχωρίου 1, Βύρωνας
τηλ. 210 766 6986

www.to-idiatero.gr
To ιδιαίτερο

Δ. Δημάκας - Α. Στάθης

Σας περιμένουμε στο κατάστημά μας, όπου θα βρείτε μεγάλη ποικιλία σε χυαλιά οράσεως και ηλίου!

ΕΠΩΦΕΛΗΘΕΙΤΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΜΑΣ

Αγ. Σοφίας 29-33, Βύρωνας, Τ. 210 7665381
Βασ. Κωνσταντίνου 149, Κορωπί, Τ. 210 6625563

www.tentes-ksiresiotis.gr

ΤΕΝΤΕΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΣΥΡΕΣΙΩΤΗΣ
ΠΕΡΓΚΟΛΕΣ

Χρυσ. Σμύρνης 19 • Βύρωνας • Τ. 210 76 47 137 • 210 69 96 060 • 694 78 65 772

Επιλέγουμε με γνώση και δημιουργούμε με αγάπη και μεράκι, μικρές καθημερινές απολαύσεις για εσάς!

Δίκταμο
προϊόντα φτιαγμένα με έρωτα

www.diktamo.gr

**ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟ
ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟ**

Καραολή & Δημητρίου 63
Βύρωνας, Τηλ. 210 76 58 530
To Diktamo @to_diktamo todiktamo

Το Πάσχα έφτασε και το Δίκταμο γιορτάζει με νέες παρασκευές και αφίξεις. Τυριά βαθιάς ωρίμανσης για το γιορτινό τραπέζι από τα νησιά μας, Κρήτη, Ίο, Μύκονο, καπνιστά και με γεύσεις. Κρασί μοσχάτο από τη Λή-

μνο, λευκό και ροζέ. Όλα αυτά συνδυάζονται με τα καλοβαμμένα κόκκινα αυγά μας, τα χειροποίητα τσουρέκια μας χωρίς ζάχαρη, τα μοσχομυριστά πασχαλινά κουλουράκια μας, αλλά και τα νόστιμα ανεβατά και λυχναρά-

κια που χαρακτηρίζουν το Πάσχα και την κουζίνα μας.

Με μπόλικη αγάπη, χαμόγελο και γιορτινή διάθεση, σας περιμένουμε στο Δίκταμο με τα χρόνια πολλά!

